

TÜRK SÖZÜ

21 EKİM 1969
FİYATI : 125 Krş.
YIL : 2 - SAYI :

101

seçim sonucu:

gerici parlamentarizm

iflas etmiştir!

devrimci üniversite gençliği ve Malatya

Malatya ilimiz devrimci mücadele eşiğinde kendisini ispatlamıştır. Türkiye'nin halklarının, çıkarıcı çevrelerin, dik katini üzerine çekmiştir. Biliyoruz ki; CIA'nın Vaşington arşivlerinde de bu telaşın belgeleri bile vardır.

İlimiz halklarının özde devrimci karakteristiğinin başlıca kaynağı; hümanist, vatansever, ve etnik grupların siyasal, ekonomik baskılar altında kalışlarıdır. Önceleri bir avuç parti militanlarımızın, uyanık devrimci öğretmenlerimiz, köylüler ve işçilerle sürekli ilişkileri, mevcut potansiyele yeni bir dinamizm kazandırmışlardır. 1968 kısmi senato seçimlerinde yaklaşık olarak aldığımız yirmikişibin oyla ölçülü tutmuyorsak da bir gerçeği ortaya koymakta değil sayabiliriz. Oylar yükseltilir veya alçalabilir. Bizce önemli olan bilinçli kadronun güç kazanması ve giderek devrimci safları sıklaştırmasıdır.

Örgütümüzde dürüst, genç arkadaşlarımız vardı. Gelişmeler somut olarak görünmeye, seçimlerde alınan oylar artmaya başlayınca; milletvekili olma umutları da beraberinde artmaya başladı. Oportünist uçlar yeşermeye, dal vermeye iyiden iyiye yüz tutmuştu. Temelinde kendi çıkarına hazırlık yapmış bir iki entelektüel geçinen sosyalist hokkabaz mayayı bozmaya, binbir türlü dalaverelerle parti yönetimini ellerinde tutmaya çalıştılar. Proleter sosyalizminin ideolojik sorunlarına ters düşen tutum ve davranışlarla, parti programı sosyalist programdır bunun dışında bir sosyalizm düşünülemez diye göğüs gerdiler. Genel Başkanın güler yüzlü sosyalizmini bayrak ettiler. Parti içinde

eğitim diye bir insanın beslenmesinde en önemli besin maddesi olarak ispanağın doğranışını, pişirilmesini anlatan hainlerle uzun süre uğraştık.

İşte bu ispanak sosyalistleri kongrelerimizde, milli demokratik devrimi savunanlarda namus ve şeref varsa partiden istifa ederler demişlerdi. Bugün ise bu namuslular ortalarda görünmez oldular.

Ön seçimlerden sonra Malatya TIP il yönetim kurulu toptan istifa etmiştir. Ve bugün iclerinde CHP'ne çalışanlar vardır. Aradan bir ay geçtiği halde, Genel Merkez tarafından geçici kurul kurulamamıştır. Kimleri tayin etsin ki!.. Devrimciler burada iş başında.

Seçimlerden önce Ankaradan devrimci genç üniversiteli kardeşlerimiz hemen Malatya'ya koştular. Bizlerle bağ kurup Malatya'lı devrimcilerin yanında saf tuttular, görev istediler. Köylere dağıldılar, yaya olarak dağ köylerini yılmadan gezdiler. Türkiyemiz koşullarına göre ilk adımın Milli Demokratik Devrim olduğunu, emperyalizm - işbirlikçilerin - feodal artıkların temizlenme biçimlerini öylesine anlatıyor; ve köylülerimiz öylesine anladılar ki, köylülerimiz gençlere şöyle söylüyorlardı: «Sizleri, bize pis politikacılar, satılmış gazeteler başka türlü tanıttılar. Meğer sizler yiğit gençlermişsiniz. Sizin mebuslukla bile ilginiz yok. Yurtsever dediğin sizler gibi olur.»

5/ekim/1969 pazar günü, Malatya'ya devrimin burcu burcu tüten kokusu gelmişti. Hükümet alanında devrimci gençler - işçiler - köylüler bağımsız Türkiye uğruna miting yapmak için parti binasını ve önünü hüme hıncı doldurmuşlardı. Parti parti

olalı böylesine bir kalabalık böylesine bir dayanışma görmemişti.

En önde Türk bayrağı arkasında dövizler, pankartlar ve büyük kalabalık... Devrim marşları söyliyerek birbirine kenetlenmiş yürüyen gür sesli, çelik adımlılar... Halkımıza coşku veren manzara... Geniş alanı dolduran binlerce Malatya'lı. Hiçbir siyasi partinin mitinginde görülmemiş ilgi burada. Çünkü: Her partinin yurtseverleri antiemperyalist bayrak etrafında toplanmışlardı. Gençlerin - işçilerin - köylülerin BAĞIMSIZ, DEMOKRATİK, TÜRKİYE üzerine konuşmaları büyük ilgi ile karşılandı. Yumruklar havada: KAHROLSUN AMERİKA... İŞÇİ, KÖYLÜ, GENÇLİK OMUZ OMUZA... BAĞIMSIZ TÜRKİYE... Tüm halka haykırıldı.

Ve görmeyen gözlere, işitmeyen kulaklara, anlamak istemeyen kafalara yani güler yüzlüce sahte muhalefetçiler sözüm size, halka hangi şarla çıkmanın Türkiye gerçeklerine uyduğu ve kitlelerle bağ kurmanın yolu işte budur.

Akşamın alaca karanlığı çökmüş antiemperyalist mitingten dönülmüştü. Parti binası ve önü hakla doluydu. Uzaklardan mahallenin körpe çocuklarının BAĞIMSIZ TÜRKİYE... KAHROLSUN AMERİKA... Sesleri geliyordu. Görünüyor ki, sokaklarda oynayan Teksaslı haydut oyunları sona eriyor, bağımsızlık türkülerini çocuklarımızda söylüyordu. YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEK TEN DEMOKRATİK TÜRKİYE...

Nec'et Tükel

(TIP Malatya İlçe Üyesi)

Yayın organları hakkında bilgi sağlar * Eskiz ve program nazırlarını Objektif tavsiyelerde bulunur * Tespit edilen programlar titizlikle yürütülür.

Cağaloğlu, Türkocağı Cad. no: 1, kat: 3
Telefon: 27 66 00 - 27 66 01, İstanbul

(Basın: 61000)

devrim kitabevi

İnkilâp sokak

İnkilâp Apt

Gerçek dost yayınları
sunar

Kürtlerin Dramı

Mezra Botan

ÇIKTI

Yazan: Mahmut Baksı

Fiatı: 5 T.L.

başyazı • iki Amerika

Evet Amerikan halkı yığınlar halinde Vietnam cinayetine karşı dikilmiştir. Amerikan halkının bu mücadelesi, kendi şerefini, «ABD'nin şerefini korumak, için bir mücadeledir.

İKİ Amerika var :

Biri Jefferson'ların, Lincoln ve Roosevelt'lerin Amerikası, öteki Mc Kenzie'lerin, Hoover ve Johnson'ların Amerikası.

Biri Mark Twain'in, Hemingway'in, Paul Robeson'un - öteki Ku-Klux-Klan'ın, John Birth Society'nin Amerikası.

İki Amerika var :

Biri Edison'ların, Oppenheimer'lerin Amerikası - öteki ganster - politikacı ortaklığının, Wall Street - Pentagon ortaklığının Amerikası.

Birinci Amerika insan hakları dâvası uğruna kurbanlar verir - İkinci Amerika Martin Luther King'i kiralık kaatile vurdurtur.

Amerikan toplumunda temiz, güzel ne varsa birincidedir, kötü, kirli, çirkin ne varsa ikinci Amerika'dadır.

Birinci Amerika'nın insanlık saflarında şerefli bir yeri vardır. İkinci Amerika'nın asıl adı emperyalizmdir. Ve Amerikan emperyalizmi nükleer silâhları dünyaya yayılmış üsleriyle, saldırı savaşları, satın alınmış kukla iktidarları ile dünyada sömürünün açlığını ahlâkça düşüşün baş yayıcısı ve bekçisidir.

Birinci Amerika'yı Türkiye devrimcisi dost sayar, bu dostluk devrimci enternasyonalizmin emrettiği bir dostluktur İkinci Amerika'nın dostu işbirlikçi sermaye-feodal mütegalibe ortaklığının adamlarıdır. Onlar Amerikan emperyalizmi olmadan yapamayacaklarını bilirler ve dostlukları uşağın efendiye dostluğuna benzer.

BİRİNCİ Amerika geçen çarşamba günü Vietnam'daki emperyalist saldırı savaşını protesto etmek için Amerikan tarihinin en büyük gösterisine katıldı. Amerikan şehirlerinde yüzbinler, milyonlar yürüdüler. Parola «Vietnam Savaşına Son Verin» idi. Saygon'da Amerikan askerleri, göğüslerinde matem işareti, emperyalist saldırı savaşına karşı yığın halinde gösteride bulundular. Ankara'da bile barışsever Amerika'lı gençler dünyayı kaplıyan bu büyük barış gösterisine katıldılar.

Kuzey Vietnam Halk Cumhuriyeti Başbakanı Pham Van Dong, kahraman Vietnam halkının sözcüsü olarak Amerikan halkına da bu vesileyle hitab etti. Mesajı şöyleydi :

«Giriştığınız mücadele, Amerikan halkının, Amerika Birleşik Devletlerinin şerefini koruma ve çocuklarını Vietnam'da boş yere ölmekten kurtarma yolundaki meşru ve acil isteklerini yansıtmaktadır. Vietnam ve bütün dünya halkları, haklı mücadelenizi tamamen tasvip ediyor ve destekliyor.

Halkımızın yurtsever mücadelesi, sizin yürütmekte olduğunuz barış ve adalet mücadelesinin aynıdır...

Halklarımız arasındaki birlik ve cesaret sayesinde ve barışsever ülkelerin tasvip ve desteği ile giriştiğimiz

ortak mücadelenin zafere tamamen ulaşacağına inanıyoruz. Sizi mücadelenizde başarılar dileyerek selâmlarım.»

Evet Amerikan halkı yığınlar halinde Vietnam cinayetine karşı dikilmiştir. Amerikan halkının bu mücadelesi, kendi şerefini, «ABD'nin şerefini korumak» için bir mücadeledir. Bu, yukarıda sözü edilen birinci Amerika'nın, Amerikan toplumunun sağlam, ilerici güçlerinin, ikinci Amerika'ya karşı, tahakkümünü hâlâ sürdürmekte olan Amerikan toplumunun çürümüş, gerici yanına karşı şahlanmasıdır.

Pham Van Dong'un deyişiyle Amerikan halkının şerfi için giriştiği bu mücadele başarıya ulaşacak mıdır?

İkinci Amerika'nın sözcüleri politikacılık mesleğinde «gangsterlerin adamı» diye ün salmış olan Başkan Yardımcısı Spiro Agnew, Başbakan Pham Van Dong'un demecinin ABD'nin içişlerinde karışmak olduğunu söylemekle barış gösterisine karşı ve savaştan yana tutumunu bir kez daha açığa vurmuştur. Oysa, Robert Kennedy'nin siyasî suikaste kurban gitmesi sonucu meydana gelen şartlar sayesinde iktidarın başına gelen Nixon - Agnew takımı, iktidarlarının ilk aylarında Vietnam savaşına en kısa zamanda son vereceğini vadediyordu.

Bu vaade kanmak biraz safdillik olurdu. Çünkü Vietnam'da barışı sağlamanın kestirme yolu haklı Vietnam teklifini kabul ederek Paris görüşmelerini sonuçlandırmaktı. Ama gene de Nixon en açık dille 1969 yılı içinde 100.000, 1970 yılı içinde 250.000 Amerikan askerini Vietnam'dan geri çekeceğini söylüyordu. Bu da olumlu bir gelişme sayılabilirdi. Ama son zamanlarda Vietnam savaşının devamında çıkarı olan çevrelerin baskısına boyun eğmiş görünmektedir. Nixon'un tutumunda olumsuz yönde bir değişiklik olduğu söylenmektedir. Nixon bütün ağırlığını Saygon'daki kukla Työ rejiminin arkasına koymuştur. O Työ ki, ortağı Kao Ki gibi ancak Amerikan silâhlarının gölgesinde ayakta durabilmektedir. Asker çekmenin artık sözü edilmemektedir. Öyle ki, artık Vietnam'da barıştan umudu kesmiş olan Amerikan toplumunun barışsever güçleri, Yeşil berelilerin cinayetleri, generallerin karıştığı Mafia çeteleleri skandalları ile büsbütün çileden çıkarak sokağa dökmekten başka çare bulamamaktadırlar.

Nixon artık kimseyi oyalyamaz duruma düşmüştür ve şimdi Amerika'da Vietnam savaşından «Dick's War (Nixon'un Savaşı) diye sözedilmektedir.

Amerikan halkının son barış gösterisinin başarısına bakarak biz yukarıda sorduğumuz soruya olumlu cevap veriyoruz ve «Amerikan halkı şerfi için giriştiği bu mücadelede başarıya ulaşacaktır» diyoruz.

Büyük barış gösterisini daha büyüklerinin izlemesi kaçınılmazdır.

TÜRK SOLU

olaylar

Deniz Gezmiş ve çeşitli biçimlerde cezalandırılan 7 arkadaşımıza sahip çıkacağız.

Bu sahip çıkma devrimcilerin üniversite içinde güçlenmesi, sağlam temellere oturması demektir. Meydanları bu işbirlikçilere bırakmıyacağız. Bu bağımsızlık ve demokrasi kavgamızın gereğidir.

D.D.D. dâvası devam ediyor

Demokratik Devrim Derneğinin gayesini saklayan bir dernek olduğu iddiası ile açılan dâvaya 16 ekim perşembe günü 1. Sulh Ceza mahkemesinde devam edilmiştir. Hatırlanacağı üzere D.D.D. gerici basının büyük yaygaraları arasında 5. Cuh Ceza mahkemesince verilen bir kararla tedbir mahiyetinde kapatılmış, ancak daha sonra kapatma kararı veren hâkimin bu karardan önce derneğin tüzüğünü dahi tetkik etmediği anlaşılmıştı.

5. Sulh Ceza Hâkiminin bu peşin hükümlü davranışı üzerine dernek yöneticileri bir üst mahkemede hâkimi reddetmişler ve bu talepleri kabul edilmiştir.

Böylece dâva 1. Sulh Ceza mahkemesinde görülmeye başlanmıştır.

16 ekim perşembe günkü duruşmada kucuların ifadelerinin alınmasına devam

D.D.D. şubelerarası toplantısı

edilmiş, daha sonra kongreyi teyp'e aldığını iddia eden polis Yusuf Hasalan, şahit olarak dinlenmiştir. Şahit ifadesinde, dosyada bulunan zaptı teyp'ten çektiğini, teyp'e alma işlemini de kendisinin yaptığını bildirmiştir.

Bunun üzerine söz olan D.D.D. Genel Başkanı Kemal İşler, derneğin kanunî olağan

kongresinin herkese açık olarak yapıldığını, kongreden önce idarî makamlara gerekli bildirim yapıldığını, bu bildirim üzerine polislerin kongreyi izlemeye geldiklerini, ancak hiç birinin teyp getirmediğini, kongreyi teyp'e aldığını iddia eden sivil memurun ise kongre esnasında hiç görülmediğini nasıl olup ta kongreyi teyp'e aldığını açıklaması gerektiğini söylemiştir.

Şahit, bu meselenin «Devletin güvenliği» ile ilgili olduğunu ileri sürerek açıklamaktan kaçınmış bunun üzerine söz alan D.D.D. vekili avukat Muaffak Şeref;

«Şahit olarak getirilen kişi, 1950'lerde İktisat Müdürlüğünde çalışırken benim sekreterliğimi yapardı. Daha sonra Çetin Altan'ın sekreteri oldu. Şimdi öğreniyoruz ki bu adam polismiş. Kendisini kimse görmediği halde kongreyi teyp'e aldığını iddia etmektedir. Nasıl aldığını da «Devletin güvenliği» gerekçesi ile gizlemek istemektedir. Bu delilin sıhatinden nasıl emin olacağız?» demiştir.

Daha sonra bilirkişi raporu okunmuş, raporda dernek üyesi olmayan kişilerin konuş-

Arkadaşlarımıza sahip çıkacağız

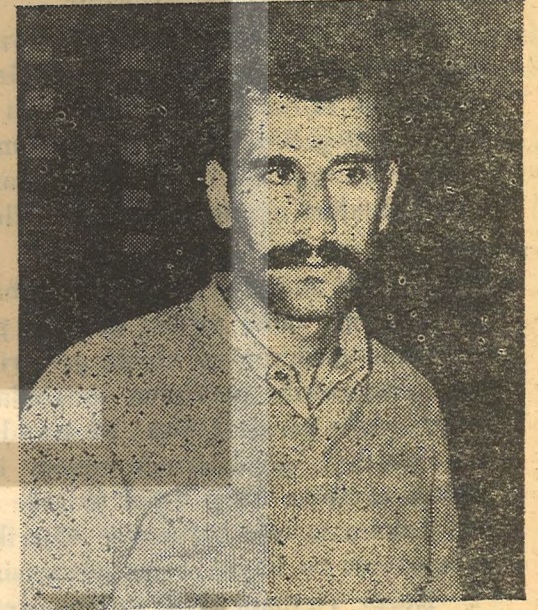
İstanbul Üniversitesinin ortaçağ kalın-tısı yönetimi Senato. Amerikan emperyalizminin ve uşaklarının egemen olduğu bir yönetim. Emperyalizmin yordakçılığı yapan 33 bilim adamı (!) Üniversite Senatusunda. Cüppe giyip Amerikan emperyalizminin borozanlığını yapanlar sayısız. O kürsülerden Amerikan 6. Filosu «hür dünya ülkelerinin garantisidir, diyenler, «Komünizme karşı Türkiye'nin tek silahlı garantisidir», deyip emperyalizme hizmetini sunan bilim adamları (!) Üniversite yönetimine kesin ağırlık koymuşlar. «Amerika dostumuz, NATO herşeyimizdir», fetvasını verdikten sonra Amerikan üniversite kürsülerinde ders alanların var olduğu Üniversite. Yıllardır süren her geçen gün daha güçlenen genişleyen sağlam temellere oturan gençliğin bağımsızlık ve demokrasi kavgası bunları korkutmaktadır.

Yurtsever devrimci gençliğin bu kavgası yayılmakta, güçlenmekte yığınlara malolmakta. Tunceli'den, Demir Döküm işçilerinden, Söke'li köylülerden sesler gelmektedir. Emperyalizmin uşakları efendilerine karşı görevlerini tam yapamamak kuşkusunu içindeler. Bu CIA ajanı emperyalizmin uşakları görevlerini yapamaktan doğan suçluluk kompleksi içlerine işlemiş, yakıp kahrediyor işbirlikçileri. Bu kompleks bir memurun âmirine karşı var olan görevlerini yapamamak veya tam yapamamak korkusudur. Emperyalizmin uşakları bilim adamlarındaki (!) korku yıllardır sürüyor.

Bu bağımsızlık düşmanı, demokrasi,

özgürlük düşmanı bilim adamları (!) emperyalizme hizmetlerini sundular Deniz Gezmiş'i okuldan atarak, işbirlikçi iktidara karşı görevlerini yaptılar. Üniversite yönetimi mensupları efendilerine karşı görevlerini tam yapmış uşak rahatlığı için dedirler. Bağımsızlık kavgasının yiğit bir askeridir, gerçek demokrasi savaşçısıdır, bağımsızlık ve özgürlük kavgasını yiğitçe önderliğini yapmaktadır Deniz Gezmiş. Üniversitede devrimci asistanlara yapılan baskıyı protesto etmiştir. Bu üniversitenin demokratikleşme kavgasıydı.

Bu kavgayı durdurmaları gerekirdi. Artık kürsülerden «Amerika bizim dostumuzdur, 6. Filo bizim komünizme karşı garantimizdir», diyemiyorlar. Maskeleri düşürdü bu uşakların. Deniz Gezmiş'in suçu maskelerini düşürmekti. Amerikan emperyalizminin işbirlikçileri olduğunu söylemekti. Deniz Gezmiş'in suçu sokaklarda, meydanlarda, üniversiteerde binlerce genç arkadaşıyla bağırma; «Kahr olsun Amerika, kahr olsun işbirlikçileri», diye. Hazmedemeler Deniz'in bu güçlü kavgasını. Ve attılar Üniversiteden. Bağımsızlık kavgamızı durdurmanın çözüm yolunu devrimci gençlik öncülerini okuldan atmakta buluyorlar kendilerince. Orta D. T. Üniversitesinde bağımsızlık savaşçısı 7 arkadaşımızı işbirlikçi Üniversite yönetimi çeşitli biçimlerde cezalandırdı. Devrimci gençlik bu gayri millî faşizmin baskısına dur diyecektir. Bu demokrasi ve özgürlük kavgamızın bir parçası olacaktır. Millî güçlerin Üniversite içinde ve dışında güçlenmesi olacak. Mus-

tafa Kemal'ci yargıçlarımızda bunun karşısına çıkacaklardır. Gayri millî olan herşeye dur demek Mustafa Kemalçiliğin gerektirdiği bir görevdir.

Deniz Gezmiş ve çeşitli biçimlerde cezalandırılan 7 arkadaşımıza sahip çıkacağız. Bu sahip çıkma devrimcilerin üniversite içinde güçlenmesi, sağlam temellere oturması demektir. Meydanları bu işbirlikçilere bırakmıyacağız. Bu bağımsızlık ve demokrasi kavgamızın gereğidir.

Cihan Alptekin
Dev.Genç İst. Bölge Başk.

Gecekondu sorunu sınıf sorunudur

Büyük şehirlerimizin % 50 - % 60 nüfusunun barındığı gecekondu, yaklaşık 4.5 milyon insanın ihtiyacını karşılamaktadır. Elektrik, su, kanalizasyon, ve yolu olmayan, okul, dispensar ve emniyet teşkilatının girmediği bu sefalet mahallelerinde barınma ihtiyacının karşılandığı iddia edilebilirse tabii. Gecekondu yerleşmesi, en ilkel biçimde bir YIĞILMA, KONMA hareketidir. Aslında bugünkü şehirlerimizin belediye hizmetleri giren bölgeleri dahi modern anlamda ŞEHİR özelliği göstermekten çok uzaktır. Olsa olsa plânsız (kendiliğinden, içgüdüsel) yığılan büyük bir köy karakteristiği göstermektedir.

İktisadi ve sosyal hayatımıza damgasını basan, yarı bağımlı - yarı feodal karakter şehirleşme davranışımızı, plân anlayışımızı da büyük ölçüde etkilemiştir. Şehirlerimiz, feodal toplumun yerleşme hareketini halen taşımaktadır.

Gecekonduyun ortaya çıkışı batıda sanayi devrimi ile başlar. Sanayileşmenin gereği olan, işçi sınıfının yoğun olarak toplanması ve acil konut ihtiyacından doğmuştur. Ancak işçi sınıfının iktisadi ve siyasi anlamdaki örgütlü mücadeleleri sonucu konut sorunu problem olmaktan çıkmış ve işçi sınıfının iktisadi ve siyasi mücadeleyi başarı ile yürüttüğü ülkelerde ortadan kalkmıştır.

Türkiye'de ise ne sanayileşme olmuştur ne de nüfus kesafetinin sıklaşması sonucudur. Türkiye'de gecekondu sorunu, emperyalist ve feodal alt yapının zorunlu neticesi olarak ortaya çıkmıştır. Ve millî demokratik devrim tamamlanmadan da netice lenemeyecektir.

Devletin arazisini çeşitli hilelerle, tapu oyunları ile kendi mülkiyetine geçiren toprak ağaları, borçlandırma suretiyle köylünün toprağını elinden alan tefeciler, köylüye kredi vermeyip ağaya, tefeciye köylüye mahkûm eden gayri millî bankalar, Türkiye'nin gerçek ihtiyaçlarını karşılayıcı sanayi tesislerini kurmasına çeşitli oyunlarla ve bilhassa işbirlikçi iktidarlarıyla engel olan emperyalist Amerika ortadan kalkmadıkça gecekondu bütün acılarıyla sürüp gidecektir.

Gecekonducularda yapılan çeşitli anketler göstermektedir ki, buralarda oturan halkın; yüzde 15.20'si kira ile oturmaktadır. (Yaklaşık olarak 100.200 TL) İş sahasına 1.5 - 2 saat yürüyerek veya iki üç vasıta değiştirilerek ulaşmaktadır. Yüzde 30.40 gibi büyük bir çoğunluk ise gizli işsizlik içinde, yani belli bir işi yoktur. İş bulabilenler ise en ağır şartlarda ayda 300 - 400 - 500 T.L. alabilmektedirler. Ortalama 6 ki işinin bölüştüğü bu para bugünün koşullarında kuru ekmeğe bile yetmemektedir.

Gizli işsizlik emperyalist sömürü altındaki, feodal unsurların hakim olduğu ve kapitalizmin gelişme olanağı bulamadığı ülkelerde sun'i olarak tüneyen bir afettir. Bu suretle işçiyi köylü örgütlenmesi işsizlik tehdidi ile baskı altında tutulmakta milletlerarası kapitalist rekabet sömürülen ülkelerin işçilerine ve ürünlerine ödenen ücret ile bertaraf edilebilmektedir.

Emperyalizm ve feodalizme karşı 27 Mayıs hareketi küçük burjuva devrimci ni-

teliği ile halkımızın insafsızca sömürüsü. ne karşı 1960 anayasasında şu maddeleri getirmiştir:

Madde 45: — Devlet çalışanların yaptıkları işe uygun ve insanlık haysiyetine yaraşır bir yaşayış seviyesi sağlamalarına elverişli adaletli bir ücret elde etmeleri için gerekli tedbirleri alır.

Madde 43 — Kimse yaşına gücüne ve cinsiyetine uygun olmayan bir işte çalıştırılmaz.

Çocuklar, gençler ve kadınlar çalışma şartları bakımından özel olarak korunur.

Madde: 49 — DEVLET HERKESİN BENDEN VE RUH SAĞLIĞI İÇİNDE YAŞIYABİLMESİ VE TIBBİ BAKIM GÖRME SİNİ SAĞLAMAKLA GÖREVLİDİR.

DEVLET, YOKSUL VEYA DAR GELİRLİ AİLELERİN SAĞLIK ŞARTLARINA UYGUN KONUT İHTİYAÇLARINI KARŞILAYICI TEDBİRLER ALIR.

Ancak 1961 seçimleri ile henüz teşkilatlanamamış olan işçi ve köylüler bu halleriyle iktidarı emperyalist Amerikanın Türkiye'deki temsilcilerine, ağa, tefeci, işbirlikçi burjuvazi ittifakına yeniden kaptırmışlardır. Onun için AP iktidarı işçiyi köylüyü sefalet içinde yüzdürdüğü yetmiyor muş gibi şimdide 27 Mayıs Anayasasını değiştirmek istemektedir.

Devrimlere düşen görev: gecekondu bölgelerinde kalkındırma, güzelleştirme veya kültür dernekleriyle, aktif ilişkiler kurmak halkımıza yoksulluğunun sebeplerini anlatmak, örgütlüyerek Anayasanın korunması ve uygulanması için topluca gösteriler, yürüyüşler, mitingler tertiplenmelidir.

Zafer işçilerin, köylülerin olacaktır, Kahrolsun Amerikan emperyalizmi ve yerli işbirlikçileri

Kahrolsun işçi köylü düşmanları Yaşasın halkımızın bağımsızlık ve demokras ikavgası...

Pekin Plâtinol

malarının ele alındığı, bazı kongre delegelerinin konuşmalarına değinildiği, buna mukabil dernek yöneticilerinin konuşmalarına yer verilmediği görülmüştür. Dernek Başkanı Dr. Kemal İşler bu duruma işaretle «birlikçiler dernek üyesi olmayanların konuşmalarında suç ararken dernek yetkililerinin konuşmalarına değinmemiştir. Oysa derneği dernek üyesi olmayanların sözlere ilzam etmesi kongreye katılan delegelerin dilek ve temennileri de ilzam etmez. Derneği, yetkili organlarının kararları bağlar demmiştir.

Söz alan Av. Muvaffak Şeref ise «Dernek kongresini açık olarak yapmıştır. Açık olarak yapılan bir kongrede gizli maksatlar açıklanamaz. Derneğin, maksadını gizliyen bir dernek olduğunu iddia etmek için açık yapılmış kongre zabıtlarına dayanmak, bırakın hukuk kurallarına, mantıka da aykırıdır. Bunun için dernek hakkında verilen tedbir mahiyetinde ki kapatma kararının kaldırılması gerekir» demmiştir.

Hâkim duruşma sonunda, birlikçilerin derneğin tüzüğünü tetkik etmeden maksadını gizleyen dernek olduğuna dair rapor verdiklerini, bu yüzden bir defa da dernek tüzüğü nü tetkik ettikten sonra rapor vermelerinin gerektiğini bildirmiş bu görevin aynı birlikçilere verilmesine karar vermiştir. Duruşma 1/11/1969'a bırakılmıştır.

TIP'e saldırı

Çarşamba ilçesi TIP binası, seçimlere girilen 12 ekim gününde, erken saatlerde bombalanarak tahrip edilmiştir. Bu olay, emperyalizm ve işbirlikçilerinin devrimci güçleri sindirmek için giriştikleri baskı ve zorbalık hareketlerinin yeni bir örneğidir. Şurası unutulmamalıdır ki emperyalizm bütün millî sınıf ve tabakaların düşmanıdır. Öylesine düşmanıdır ki, gerici paramenterizmi tek mücadele yolu olarak benimseyen, fakat —lâfta da kalsa— anti-emperyalist bir tavrı bulunan TIP gibi reformist bir örgüte bile tahammül edememektedir. Millî sınıflardaki uyanış ve örgütlenme ilerledikçe emperyalizmin tahammülsüzlüğü ve saldırganlığı daha da artacaktır. Devrimcilere düşen görev, bu saldırganlık karşısında, gerilemek ya da mücadeleyi bırakmak değil; bütün millî sınıf ve tabakaların devrimci birliğini sağlamak, onları emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı AKTİF MÜCADELE'ye sokmaktır.

AYDINLIK toplatıldı

Aydınlık dergisinin 12. sayısı da toplatılmıştır. Aydınlik'ın yayınladığı basın bildirisinde şöyle denmektedir:

AYDINLIK dergisinin 12'nci sayısı «Ekim 1969, toplatıldı. Ho Şi Minh hakkındaki yazı dolayısıyla takibat açıldı.

7 Temmuz pazar günü SBF'de yapılan Ho Şi Minh'i anma töreninde Doğu Perinçek'in yaptığı konuşma dolayısıyla soruşturma açılmış ve bu konuşmanın AYDINLIK dergisinde yayımlanması sebebiyle derginin 12'nci sayısı mahkeme kararıyla toplatılmıştır.

AYDINLIK dergisi yazarlarından Doğu Perinçek ve yazışmaları müdürü Vahap Erdoğan savcılığa çağrılarak, TCK'nun 311'inci maddesi —suç işleme teşvik ve teşvik— ihlâl edildiği iddiası ile ifadeleri alınmıştır.

12'nci sayısının da toplatılmasıyla AYDINLIK çıkan her 4 sayısından 1'i toplatılan devrimci bir dergi olarak mücadelesine devam edecektir.

AYDINLIK

Atilâ Sarp
görüşlerini
açıkladı

"Millî cephe politikasını titizlikle uygulayacağız,"

Ahmet Say

Kişilerle yapılan röportajlarda usulendirir. Önce röportaj yapılan kimsenin kişiliği tanıtılır. Biz de öyle yapalım dedik, ama Atila'nın tevazuu buna engel oldu.

Atila Sarp adı, TÜRK SOLU okurları için yabancı değildir. Birçok devrimci eylem vesilesiyle, sayfalarımızda Atilla'nın adına rastlamışlardır okurlarımız. Fakat FKF'nin, yeni adıyla Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu'nun genel başkanını herkesin daha yakından tanımak isteyeceğine eminim. Atila'nın tevazuu buna engel olmak istese de, özet olarak bazı bilgiler verelim:

TDGF (Dev.Genç) başkanı Atila Sarp, 1946 yılında Ankara'da doğmuş. Ziraat Fakültesi son sınıf öğrencisi. Ankara Üniversitesi Öğrenci Birliğinin ikinci başkanı. Kuruluşundan bu yana FKF üyesi 1964 yılında TIP'ne kaydolmuş, üç devre TIP Gençlik Kolu Başkanlığı yapmış. Bay Aybar ise, Atila'nın hizmetlerine karşılık olmak üzere (!) partiden ihtarını emretmiş. 1967 yılında partiden atılan Sarp, TIP'in son olağanüstü kongresinde alınan bir karara güvenerek, partiye yeniden kaydolmak istemiş. Müracaatı reddolan yüzlerce arkadaşı gibi, onun da üyeliğini reddetmişler.

Ankara'nın Küçükesat ceminde bir gece-konuda oturur Atila. Babası terzidir. Beş yaşındayken babasının tevkif edilmesini ve evinin taşlanmasını hatırlıyor.

Sorulu cevaplı konuşmamıza şöyle başladı.

«Ulusal kurtuluşçu hareketleri içeren gençlik eylemlerine nasıl katıldın?»

«27 Mayıs'tan önce, tüm öğrenim kuru-

luşları DP iktidarına karşı bir kaynaşma hâlindeydi. Ankara'daki Atatürk Lisesinin bir öğrencisi olarak, DP iktidarına karşı yapılan bir liseliler gösterisine katıldığımı hatırlıyorum. Lisenin bahçesinde 15-20 kişilik bir grup hâlinde «İsmet Paşa çok yaşa! Hürriyet istiyoruz!» diye bağırıyorduk. Derken kalabalık arttı. Orduevinin önüne doğru yürüyüverdik... Gene lisedeyken, Kıbrıs mitinglerinin heyecanlı takipçilerindendim. Ama bilinçli olarak eylemlere katılmam, FKF militanlığı ve üniversite öğrenciliğim ile başlar.»

«Atila, FKF olarak önceki hafta neden olağanüstü kongreye gittiniz, Gereği neydi bunun?»

«FKF, emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı verdiğimiz ulusal kavganın en güçlü gençlik örgütüdür. Bundan dolayı, işbirlikçi çevrelerin baş hedefi olmuştur. İşbirlikçi sermaye ve feodal müttegallibe takımını temsil eden iktidar, yaz döneminde FKF militanlarına ve üniversite öğrencilerine karşı cüretkâr bir terör hareketi denemesine girişmiştir. Bu tutum karşısında toparlanmak zorundaydık. Kongremiz öncelikle bunu sağlamıştır.»

Kurultayda söz alan birçok delege, bu kurultayın oportünizmi tasfiye niteliği taşıdığını belirttiler. Konuyu bu yönden de açıklar mısınız?»

«Evet, son olağanüstü Kurultayımız, oportünizmin tasfiyesi niteliğini de taşıyordu. Millî cephe saflarında proleter devrimcilerinin birliğini parçalama amacı güden ve ulusal kurtuluş ve demokrasi mücadelemizi baltalayan oportünistlerin Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu'ndan tasfiyesi gerekiyordu. Kurultay bunu da sağladı.»

«Oportünistlerin tasfiyesi hareketi basına yansısı. Örneğin AKŞAM Gazetesi, 75 kongre delegesinin ihraç edildiğini yazdı.»

«AKŞAM Gazetesinin bu yayını gerçeğe tamamen aykırıdır. Millî Kurtuluş mücadelemize gerçekten katkısı bulunan birçok değerli yazarı barındıran bir gazetenin böylesi, ne bir haber vermesi üzücüdür. Kongrede, delegelerden 3 kişi ihraç edilmiştir. Binlerce FKF militanının içinde baltalayıcı davranışları sâbit olan 30 FKF üyesinin ihracı da ayrıca kararlaştırıldı. Oportünizm gençlik içinde tasfiye olmuştur. Biz atsak de atmasak da, oportünistler fillen ezilmiştir, yok olmuştur. Ancak adı geçen bu otuz üye, devrimci teoriyi kavrayacak çapta olmayan ve hiçbir şekilde iflâh etmeyecek kişilerdi. İşin bu tarafını hep biliyoruz. Garibime giden şu: Akşam muhabirleri doğru bilgiyi edinmek için neden kongreye başkanlığına haşvurmuyor?»

«Bazı çevreler, kongredeki ideolojik tartışmayı, Millî Demokratik Devrim tezini savunan proleter devrimcileri arasında ikilik ya da bölünme olarak gösterme gayretinde. «er. Bu konuda ne dersin?»

«FKF, yeni adıyla TDGF üyeleri arasında ideolojik tartışma ortamı, hem gelişmemiz bakımından, hem de proleter devrimcilerinin gençlik örgütü olarak ulusal kurtuluş kavgamızda doğru yeri gösterebilmemiz bakımından gereklidir, zorunludur. Kongrede devrimciler, ideolojik tartışmayı dostça ve proleter devrimcilerine yaraşır bir seviyede sürdürmüşlerdir. TDGF üyeleri arasında hiçbir uzlaşmaz çelişki yoktur. Eleştiri ve özeleştiri ortamının mevcudiyeti, aramızda ikilik olduğunu değil, «birlik - eleştiri - birlik», ilkesini uyguladığımızı gösterir. TDGF'nin uzlaşmaz çelişkisi, emperyalizm ve işbirlikçileridir. Bunun yanı sıra, ulusal kurtuluşçu safları bölme amacını güden ve son tahlilde emperyalizme hizmet eden oportünistlerle de uzlaşmaz çelişkimiz vardır.»

DEV - GENÇ görevini başaracaktır

Geçen hafta Ankara'da toplanan Tür. Kiy Devrimci Gençlik Federasyonu/eski FKF/ Kurultayı, dayanışma halinde hareket etmeyi başaran proleter devrimci. lerin zaferiyle sonuçlandı.

Proleter devrimci hareket son yıllar içinde büyük ilerlemeler kaydetmiştir. Sosyalizmin biliminin Türkiye gerçeğine uygulanmasının bir sentezi olan milli demokratik devrim stratejisini benimsemiş olan bu hareket, artık dostun da düşmanın hesaba katması gereken bir güçtür. Hareketin bu başarısı, izlenmiş olduğu doğru siyasi çizgi kadar, harekette yer alan yetenekli militan kadronun yığıtçe mücadelesinin sonucudur. Dev. Genç Kurultayı bu başarının son örneğidir.

Türkiye'nin emperyalist sistem içinde sömürülen bağımlı ülke olarak varlığını sürdürmesinde çıkarı olan statükocu güçler, proleter devrimci hareketi durdurma, geriletme ve, güçleri yeterse, yoketme özlem ve çabası içindedirler. Çeşitli yollardan saflarımızı bölme girişimleri bu yüzdendir. Çünkü pek iyi bilmektedirler ki devrimci dayanışma içinde omuz omuza durduğumuz sürece özelemleri kursaklarında kalacaktır. Saflarımızda birliği koruduk mu büyük bir güçüz. Bölündük mü, devrimciler olarak, emekçi halkın davasına hizmet görevimizi yerine getiremez durumlarımıza düşeriz.

Başarılı bir mücadeleyle oportünizm artık tam bir ideolojik bozguna uğratılmış, etki alanı, saflarımızı bölme olanakları ilçe sınırlanmıştır. Oportünizme karşı savaşta tecrübeliyiz. Karşımızdaki egemen sömürücü güçler ittifakı da, sosyalist akımın artık bu yoldan kolay kolay yozlaştırılmayacağını anlamıştır. Cephemizin o kesimi kuvvetlidir. Zayıf noktamız başka kesimdedir. Bizim gibi komprador kapitalizmi şartlarında olup da, her geçen gün yeni katılmalarla safları genişleyen, ama buna karşılık hâlâ siyasi bir örgütten, kendi öz partisinden yoksun bulunan bir proleter devrimci akım içinde kaçınılmaz olan kişisel sürtüşmelerin bölücü etkileri. ne karşı uyanık olmak zorundayız.

Kurultay öncesi günlerinde, bu bakımdan eksikliğimizden gelme olumsuz durumların meydana gelmesine izin verdik. Kurultay'da da bu olumsuz hava bir ölçüde sürdü.

Gerici parlamentarizme karşı mücadele, her seferinde işbirlikçilerin iktidarını sandıktan çıkaran Filipin demokrasiceilik oyununa karşı ve Türkiye'de gerçek demokrasinin kurulması uğruna (parlamentarizme dahil) bütün olanaklardan yararlanarak mücadele, içinde bulunduğu şartlarda, biricik doğru tutumken, devrimci proleter hareketin tarihi boyunca yanlışlığı defalarca ispat olunmuş ve ancak pek özel durumlarda geçerli sayılabilen „Gerici parlamentarizme hayır!“ gibi ancak boykot olarak yorumlanabilecek bir sloganın, birçoklarımız tarafından, bir süre için olsa bile, benimsenmesi, sosyalist taktik konusunda daha öğrenecek pek çok şeyimiz olduğunu göstermiştir. Bu durumun bize gösterdiği bir başka şey de, şimdiki herkesin başına buyrukluk haline bürünmüş son vererek ilke birliği içinde disiplinli çalışmanın ortamını yaratmanın zorunlu olduğudur.

Oportünist yönetiminden ayırt ettiği. miz TIP'i „Örgüt olarak destekliyoruz.“ sloganı, bize seçim kampanyası şartlarında, şehir ve köy emekçilerine gidip, gerici parlamentarizme karşı mücadele olanaklarını sağlamıştır. Eğer eleştirilecek bir yanımız varsa, o da bu olanaktan yeteri kadar yararlanamamış olmamızdır. Bu sloganımız, TIP içindeki sosyalist tabanın durumunu güçlendirmiş, oportünist yönetimi daha da tecrit ederek zayıf düşürmüştür. Anadolu'nun dört bir yanındaki ilçelerden almakta olduğumuz mektuplar bu olumlu gelişmeyi doğrulamaktadır.

Hiç şüphe yok ki statükocu egemen çevrelerin, emperyalizmin de desteğiyle uzun hazırlıklardan sonra tezgâhladıkları ve et. kişini yıllarda sürdürdükleri Filipin demokrasiceiliğine angaje oportünizmin yenilgiye uğramış olması, bunun sonsuzluğa dek kökünün kazındığını kanıtı savılamaz. Oportünizme karşı devrimci uyanıklık her zamanki gibi gereklidir, çünkü bu eğilim bundan sonra, alışmadığımız biçimlere bürünerek boy gösterecektir.

Öte yandan küçük burjuvazinin bu kadar yoğun olduğu bir toplumda elbette ki, yer yer ve zaman zaman anarşizan eğilimlere de tanık olacağız; ve birinci eğilime karşı göstermek zorunda olduğumuz devrimci uyanıklığı, ikinci eğilime karşı da

göstermekle yükümlüyük. Ama bu başka şeydir, olagan kişisel kuskünlükleri, ille de bir ideolojik ayrılık olarak açıklama gayreti başka şeydir.

Sapma eğilimlerini doğru tespit edip onlara karşı zamanında ve en etkili biçimde mücadele açmakla proleter devrimci ilke birliğimizi savunmuş oluruz; ve böyle bir davranış saflarımızdaki dayanışmayı güçlendirir. Yeter ki sapma dedğimiz gerçekten bir ideolojik sapma olsun.

Ama hiç aklımızdan çıkarmayalım ki, proleter devrimci dayanışmanın hep birlikteliği. „Hi!“ çeken dervişlerin tekke dayanışmasıyla bir ilişkisi yoktur. Her geçen gün genişleyen ve güçlenen hareketimiz içinde tekke bağılıklarına, ahap çevresi dayanışmalarına paydos diyecek devrimci birinci göstermeliyiz. Saflarımıza gerçek devrimci dayanışmayı oturtmalıyız. Temel devrimci ilkeler altında, biricik doğru ortak devrimci platform, strateji ve taktiklerimiz çevresinde birliğimizi kurmalıyız. Ve bilmeliyiz ki bu yolda çaba, „Ahmed'i se. venler derneği“, ya da „Mehmet'i sevm. yenler klübü“, kurma çabalarıyla asla bağdaşmaz. Hele Ahmed'in sevapları yanında günahları, Mehmet'in de günahları yanında sevapları varsa..

Bugün karşılaşmakta olduğumuz meseleler, bizden çok daha elverişli şartlarda eylemde bulunan devrimci hareketlerde de görülmüştür. Büyüme ve güçlenme aşamasında bir hareketin bu meselelerle karşılaşması tabiidir. Önemli olan devrimci dayanışma ile bağdaşmayan tutum, davranış ve eğilimlerin niteliğini doğru değerlendirmek ve bunları zamanında hissiz kılabilmektir. Bu bakımdan son günlerde, her şeye rağmen iyi sinav verdiğimizizi iddia edebiliriz.

Övünerek söyleyebiliriz ki, sonuçta, Dev. Genç Kurultayında proleter devrimci çizgi ve tutum üstün gelmiştir. Saflarımızda şu anda esmekte olan kardeşlik ve dayanışma havası bunu gösterir. Oybirliliği ile seçilen Genel Yönetim Kurulunun birleşimi, oportünizmin ve her türlü yozlaştırıcı, bölücü eğilimlerin yenilgiye uğratıldığını kanıtlar. Dev. Genç proleter devrimci yönetimi altında, kendisine düşen devrimci görevleri başarabilecek birine ve yetenektir.

„FKF'nin adını değiştirmeyi neden gerekli gördünüz?“

„Fikir Klüpleri“, adı, emperyalizmin her türlü baskı yoluna başvurduğu bir dönemde, devrimcilerin dinamik görevini isim olarak yansıtmamaktaydı. Görevimiz, Türkiye'nin devrimci gençliğinin yurt yüzeyinde demokratik merkezîyetçiliğe dayanarak teşkilatlanmasını sağlamaktır. Sanıyorum ki, Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu adı, milli cephe politikamıza da uygun bulunmaktadır. Devrimci gençliğin federe örgütü olarak, yalnız üniversitelerde değil, yurt yüzeyinde devrimcilerin görevini yerine yığıtçe getiren ve özellikle işçi ve köylüleri de içeren kuruluşları çatımız altında toplamak, olağanüstü kurultayımızın bize yüklediği bir görevdir.

„Atilla, biraz da TDGF'nun kısa vadedeki çalışma programından bahsedebilir misin?“

„Böyle bir çalışma programından şu anda ancak ana hatlarıyla söz edebiliriz. Çalış-

ma programımızın hedeflerini, gerektiği zaman kamuoyuna açıklayacağız. Şimdilik söyleyeceğim şunlar: TDGF, Merkez Yürütme Kurulu, kolektif bir yönetimi esas almıştır. İlk ve ana görevimiz, saflarımızı arındırmak, teşkilatımızın sağlam temeller üzerinde organize edilmesine hayati önem vermektedir. Eylemlerimiz, örgüt disiplinine özellikle önem vererek, spontane hareketlerde işbirlikçi safları parçalayıcı ve milli cephe saflarını pekiştirici taktiklerimizi gözden kaçırmadan gerçekleştirilecektir. Milli cephe politikamızın en önemli özelliği budur. Günüştüğümüz her eylem, boyutu ne olursa olsun, tüm millîci sınıf ve tabakaların yüzünü güldürecekler.“

„Merkez Yürütme Kurulu üyeleri arkadaşlar hangi konularda görev yüklediler?“

„Millî cephe örgütleriyle bağ kurma, bürokratik işleri tanzim ve yürütme, teşkilatla haberleşme, mâli işler, basında ilişkiler gibi konularda işbölümü yaptık. Arakadaşlarımızın her biri, yüklendiği görevi hakkıyla geliştirmeye çabasıdadır.“

„Atilla, sana kişisel bir soru: Seçim sonuçları hakkında ne düşünüyorsun?“

„Yarı bağımlı ve yarı feodal bir ülkedeki sözde demokrasinin sonuçlarını bu seçimlerde de gördük. Millî demokratik devrim yolundaki mücadelemiz, oy sandığından çıkacak değildir.“

„Ya TIP için ne dersin?“

„Türkiye'deki sosyalist potansiyelin önemli bir kısmını içinde barındıran Türkiye İşçi Partisini oportünist yönetici kliklerin ne hale düşürdüğünü izlemekle kalmıyoruz, aynı zamanda TIP'i adına layık devrimci bir örgüt durumuna yükseltmeyi de görev sayıyoruz. Her gerçek devrimci genç gibi, benim de bu konudaki düşüncelerim bunlar...“

SEÇİMLER

Türkiye, emperyalizmin hakimiyeti altında olan ve bağrında feodal kalıntıları barındıran bir ülkedir. Bu sosyo - ekono- mik yapı 12 Ekim seçimlerinin sonuçlarını da tayin etmiştir. Emperyalizm, işbirlikçi burjuvazi, feodalite ittifakı, Türkiye halkı üzerinde kurduğu baskı ve sömürü rejimine ve ideolojik hakimiyete dayanarak sahte seçimlerle AP'yi iktidara getirmiştir. Önü- ne çıkan görünüşteki bütün engellere rağmen, emperyalizm ve işbirlikçilerinin Tür- kiyedeki çıkarlarının baş temsilcisi ve siya- sı örgütü olan AP seçimleri kazanmıştır. Bu sonuç ABD emperyalizminin ve işbirlik- çilerinin AP'den vazgeçmediklerini ve Tür- kiye üzerindeki hakimiyetlerini kendileri için daha geri bir noktada, belirli taviz- ler vererek kurmaya lüzum görmedikleri- ni göstermektedir.

Seçilen parlamentonun tertibi üze- rinde de durmak gerekir. İşbirlikçi burju- vazi ve toprak ağalarının, bütün partiler- deki en sağ unsurların girdiği parlamen- to, tertibi itibarıyla de sağa kaymıştır. Gerçek ortanın solu unsurların bir kısmı- nın tasfiyesi sonucu CHP'li mebuslar, kü- çük burjuvazinin gerçek etmsilcisi değı- lerdir. Bunun yanında Türkiye tarihinde «Atatürkcülük», kisvesine girmeye lüzum görmeksizin feodal ideolojiyi savunan en gerici, şeriatçı unsurlar parlamentoda grup kurabilecek bir güçtedirler.

Öte yandan, Türkiye'deki bütün geli- şmeleri emperyalizm ve işbirlikçilerinin is- teğine bağlı olarak tahlil etmek de millî de- mokratik güçlerin mücadelesini inkâr et- mek olur. Halkımızın her geçen gün güç- enen millî demokratik mücadelesi ABD emperyalizminin ve işbirlikçilerinin karşı- sına dikilmiştir. Ve Türkiye tarihini yazacak olan çatışma da budur.

12 Ekim seçimleri sonucunda ortaya çı- kan parlamento Türkiye'deki gerçek kuvvet ilişkisini yansıtmamaktadır. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin iktisadî, siyasî, sosyal ve ideolojik baskısı altında olan bir ülkede se- çimlere bakarak emperyalizm ve millî güç- ler arasındaki kuvvet dengesini ve millî demokratik hareketimizin gelişme düzeyi- ni kavrayamayız. Bir kere, Türkiye'de millî sınıfların hiç biri kendi saf menfaatları- nı temsil eden öz örgütlerine kavuşamamış- lardır; bunun mücadelesini vermektedir- ler. İşçi sınıfının devrimci bir partisi olma- dığı gibi, son seçimlerde daha çok emekçi köylülerin partisi olmak iddiasıyla ortaya

Yoksul köylülerin mücadelesi geliyor

çıkan TIP, emperyalizme ve onun Türkiye'ye kabul ettirdiği siyasî rejim olan Filipin tipi demokrasiye boyun eğen yöneticileri- nin tutumuyla, ne işçilerin ne de köy emek- çilerinin öz partisi olmaktan uzak bir po- litik mücadele çizgisi izlemiştir. Ortanın solu hareketi ile köy ve şehir burjuvasi- nin (özellikle asker-sivil aydın zümre ve köylülerin) programını benimsemeye yönün- de bazı adımlar atan ve bünyesindeki iş- birlikçi unsurları, GP olayıyla belli öl- çülerde tasfiye eden CHP de, seçim- ler yaklaştıkça daha açık bir şekilde ortaya çıkan ABD emperyalizmi ve gerici parlamentarizme karşı barış ilân eden tu- tumuyla küçük burjuvazinin gerçek parti- si kimliğinden uzak görünmüştür. Yer yer ve zaman zaman, içinde millî demokratik eğilimler taşıyan MP ve BP için de değişik ölçülerde aynı şeyler söylenebilir. Bütün bu gerçekler bize şunu göstermektedir: Tür- kiyede partiler arasındaki bölünme, ger- çek menfaat çelişkilerini yansıtmamakta- dır. Emperyalizm ve işbirlikçileri, baş tem- silcileri AP'den, içinde nice sosyalisti ba- rındıran ve seçime katılan en ilerici siya- sı örgüt olan TIP'e kadar bütün partiler üzerinde belirli ölçülerde hakimiyete ve et- kinliğe sahiptir. İşbirlikçi burjuvazi ve feodalite ortaklığı bir çok partileri ellerin- de tutmak yanında ilerici partiler içinde de belli derecelerde bir etkinlik kurabil- mişlerdir. Öte yandan aynı menfaatlara sahip olan iki işçiden veya topraksız iki köylüden biri AP'yi tutarken diğeri TIP'i ya da CHP'yi tutabilmektedir. Millî De- mokratik hareketimiz güçlendiği oranda menfaat çelişkilerini tam olarak yansı- tmayan mevcut partiler arasındaki bölün- me yerine, sınıflar arasındaki gerçek bö- lünme damgasını siyasî mücadeleye vur-

racak ve partiler Türkiye'deki sınıf mü- cadesesini daha saf ve berrak olarak yan- sıtacaklardır. Türkiye bu gelişme içindedir. Demokratik köylü mücadelesi bayrağını açan Atalan ve Göllüce köylerinden AP'ye oy çıkmaması, işçi sınıfının iktisadî mü- cadesesinin hızlandığı Zonguldak havza- sında AP oylarının hatırı sayılır ölçüde gerilemesi, işbirlikçi sermayeye karşı güçlü işçi hareketlerinin yapıldığı İstanbul Eyüp ve Silâhtar semtlerinde TIP'e verilen oy oranının yükselmesi ve bütün bunlara karşılık feodal baskıların en güçlü oldu- ğu ve özgür köylünün çok sınırlı oranlar- da bulunduğu Mardin, Hatay, Adıyaman, Van, Diyarbakır, Bingöl, Muş gibi illerde toprak ağalarının bağımsız olarak seçim- leri kazanabilmesi bu gelişmenin belirtileri- dir. Başındaki oportünist yönetimin ve sahte muhaliflerinin örgütü parçalayan tutumlarına ve bu oportünist yönetimin halk yığınları içinde yaygın bir güvensizlik yaratmasına rağmen, TIP oylarında önem- li bir düşüş olmaması da halkımızın sosya- lizme karşı iştiafinın bir işareti olarak sayılmaktadır.

Bir yanda Amerikalıların yaptığı bir ankette ortaya çıkan Türkiye'deki köylüle- rin % 35'inin siyasî partilerin ne olduğu- nu bilmedikleri gerçeği yatmakta, öte yan- da ise işçi ve köylülerin demokratik müca- delesinin yaygınlaşması ve millî sınıflar içinde siyasî bilincin gelişmesi her geçen gün hızlanmaktadır. Emperyalizmin sömür- düğü sınıflar içinde bilincin bilinçsizliğe, millî bağımsızlık mücadelesinin emper- yalizmin hakimiyetine karşı yürüttüğü bir savaş vardır. Ve Türkiye'deki güçler ara- sındaki kuvvet ilişkisini tayin eden ölçü de seçimler değil, bu mücadelede tarafla- rın güçleridir. Yani Amerikan emperyaliz- mine ve işbirlikçilerine karşı halkımızın millî demokratik hareketinin gücü. Bu ger- çek şurdan da bellidir ki emperyalizmin gerici ittifakının baş temsilcisi AP iktida- rı, 256 sandalye kazanmasına rağmen Altıncı Filoyu davet edemeyecektir.

Millî sınıfların öz örgütlerinin bulun- madığı, bu örgütlere kavuşma mücadele- si verilen bir dönemde yapılan sahte se- çimlere bakarak Türkiye'deki sınıf müca- delesinde emperyalizmin gerici ittifakının ve millî sınıfların gücü hakkında doğru bilgilere sahip olamayız. Nitekim TIP'in oy oranında azalma görülen bir dönem, millî demokratik hareketimizin önemli bir güce ulaştığı bir dönemdir. Ayrıca TIP oy- larındaki cüzi azalma hiçbir zaman seç- menlerin devrimci düşünceden uzaklaşma- sı şeklinde de yorumlanamaz.

ABD emperyalizminin Altıncı Filo'yu Türkiye'ye yollamaktan çekindiği, büyük elçi Komer'i geri çekmek zorunda kaldığı, işçi ve köylü hareketlerinin güçlendiği, sivil - asker aydın zümrede millî bilincin geliştiği ve TIP'in başında olsun, sahte muhalefette olsun, oportünistlerin sosya- lizm düşmanı yüzlerinin geniş ölçüde gö-

ründüğü gerçeğidir devrimcilerin gücünü belirleyen. Kaldı ki, her şeye rağmen seçim sonuçları da bu gerçeğin izlerini taşımaktadır. 1950 ve 1954'de işbirlikçi güçler seçmenlerin % 69'unu ve 1961'de 81'ini sandık başına getirebilirken ve ABD emperyalizminin, toprak ağalarının hakimiyetinin, NATO'nun, üslerin yabancı şirketlerin söz konusu olmadığı seçimler yapılabılırken bugün siyasi mücadele, ABD ve işbirlikçilerinin istediği zeminden hızla millî güçlerin istediği bir zemine kaymaktadır. Artık tartışılan ABD emperyalizminin ve feodal kalıntıların Türkiye'deki hakimiyetidir. Artık siyasi mücadele ABD emperyalizmine bağlı partilerden hangisinin işbaşına geçeceği konusunda değil, geniş ölçüde millî bağımsızlık ve demokrasi yolunda ilerlemek alanında verilmektedir. Bugün Türkiye'de en gerici politikacı bile, pervasızca bir ABD uyduluğu politikasını savunamaz duruma geçmiştir.

Bütün bunlara ilâve:en Türkiye'de emperyalizmin gerici ittifakının vesayeti altında yapılan sözde seçimlere seçmenlerin yarıya yakını (% 40) katılmamaktadır. Mevcut seçim mekanizmasının, ABD emperyalizmi ve irbirlikçilerinin hakim olduğu bir ülkede sahte demokrasiyi ve sömürüyü meşrulaştırmak için bir araç olduğunu kavrayan birçok köylü, köylere politikacıları somamış ve seçimlerde oy kullanmamıştır. Gene sivilaser aydın zümresinin radikal unsurları geniş ölçüde sandık başına gitmemeyi tercih etmiştir. Burada tesbit etmek istediğimiz, bu davranışın doğruluğu değil, fakat gerici parlamantarizme protesto anlamı taşımasıdır.

Proleter devrimcilerinin devrimci ilkeleri yaymak için seçimler sırasında açtığı kampanyada da görülmüştür ki, geniş işçi, köylü yığınları ve aydınlar seçimlerin hiç bir meselesine çözüm getirmeyi çok iyi bilmektedirler, politikacılar bir alay konusudur, gerici parlamantar düzen dışındadır devrimci bir kurtuluş yolu aranmaktadır, bunun için güçlü, güven veren, örgütlü bir devrimci hareketin öncülüğü beklenmektedir. AP'nin bile seçim sonuçlarına doğru dürüst sevinememesi ve seçimlerin günlük hayatı akışı içinde ciddiye alınmaması ve önemsenmemesinin altında yatan gerçek de budur. Emperyalizm, işbirlikçileri için başarı gibi gözükten seçim sonuçları, ne işbirlikçi çevrelerde ne de emperyalist tekeillerin propaganda organları olan dış basında kendi hakimiyetlerini perçinlediği yönünde iyimser bir hava yaratmamıştır. Yabancı basın, hiç bir meselenin çözülmediği ve AP iktidarının sağlam temellere oturmadığı noktasında müttefektir.

Halkımız, parti toplantılarına ve çarışmalarına karşı ilgisizdir, ya da bu toplantıları bir orta oyununu seyrederek, bir meddahı dinler gibi dinlemektedir. Hiç bir partiye güvenmediklerini ve partilere "adet yerini bulsun" diye oy verdiklerini söyleyen işçiler, köylüler ve aydınlar bu

Demir Döküm mücadelesi, Silâhtardaki TIP oylarını arttırmıştır.

yük çoğunluktadır Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçilerine karşı mücadelenin en ön saflarında dövüşen ve Amerikan vesayeti altındaki sahte demokrasinin, sahte seçimlerin hiç bir çözüm yolu getirmeyeceği gerçeğini yayararak devrimci propagandayı yürüten gençliğe derin dostluk gösterilmektedir. Köylüler ve işçiler devrimcileri dinlemektedirler ve hangi partiden olurlarsa olsunlar bilinç düzeyleri oranında millî demokratik yöndeki hareketlere katılma eğilimindedirler. Halkımız, mevcut partilerin gerçek menfaat çelişkilerini tam olarak yansıtmadığını ve sahte ayrılıklar yaratıklarını kavrama yolundadır.

Bütün bu şartların devrimci yönde gelişmesi, devrimcilerin örgütlenme ve mücadelelerindeki sağlamlık oranında olacaktır. Başta proleter devrimcileri olmak üzere bütün millî sınıfların bilinçli kesimleri ne düşen görev, işçileri, köylüleri ve bütün millî güçleri devrimci mücadele saflarına katarak ABD emperyalizmi işbirlikçilerinin ve bu ittifakın siyasi örgütlerinin halk düşmanı yüzlerini göstermektir. ABD vesayeti altındaki sahte demokrasi yerine bütün millî güçlerin kendi öz örgütleri ile temsil oldukları millî demokrasi hedefine bütün millî sınıfların katıldığı millî cephenin mücadelesi ile ulaşılabacaktır.

Proleter devrimcileri, hangi sınıfa, hangi örgüte ve hangi kişiye karşı olursa olsun, emperyalizmin bütün sömürü baskı ve haksızlıklarına karşı amansız bir mücadele vererek millî cepheyi kurarlar ve millî cephe içinde proleteryanın öncülüğü için mücadele ederler. Proleteryanın müttetifi olan küçük burjuva yığınları ve örgütleri içinde şiddetli bir ideolojik mücadele vererek, seçim döneminde gerici par-

lamentarizme bel bağlayan örgüt ve kadroları doğru devrimci çizgiye getirmek, bu sağlanamazsa bu kadroların etkisiz hale gelmesi ve küçük burjuvazinin kendi öz örgütüne, millî ideolojisine ve gerçek önderlerine kavuşması için mücadele etmek de proleter devrimcilerinin görevidir. Seçim sonuçları dolayısıyla küçük burjuvazi içinde güçlenecek radikal eğilimlerin millî demokratik bir öz kazanması ve dolayısıyla proletaryanın devrimci hareketleriyle ittifakının sağlanması meselesi de önem kazanmaktadır.

Önümüzdeki dönem, sosyalist olsun, milliyetçi olsun, bütün devrimci güçlerin, ABD emperyalizminin ve onun siyasi rejimi olan gerici parlamantarizmin taktığı demokrasi maskesini düşürerek emperyalizmin gerici ittifakının demokrasi düşmanı yüzünü gün ışığına çıkartacakları dönemdir. Bunun için emperyalizm ve işbirlikçileri ile halkımız arasındaki çelişkinin apaçık ortaya çıktığı anti-emperyalist mücadeleyi, işçilerin iktisadi ve demokratik mücadelesini, köylülerin toprak mücadelesini, demokratik hareketlerini, yurdumuzun dört bir yanında, her örgütte, her olandan yararlanarak ve sınırlı demokratik hakları sonuna kadar kullanıp, demokratik mücadele imkânlarını zorlayıp genişleterek hızlandıralım. Millî demokratik yöndeki bütün hareketleri siyasi hedefler göstererek, siyasi bilinci geliştirmek, bütün millî demokratik hareketler arasındaki birliği sağlayarak millî cepheyi kurmak ve sağlamlaştırmak ve millî cephenin kalıcı zaferlere ulaşmasının şartı olan proletaryanın bağımsız ve örgütlü gücünü ve bu gücün öncülüğünü gerçekleştirmek yönünde var gücümüzle çalışalım.

Dünya kapitalist ekonomisi şimdiki durum ve

Kapitalizmin müzmin hastalığı

Kapitalist ekonomi sıçramalar halinde, refah dönemleri (booms) ve bunalımlarla; kasılıp gevşemelerle gelişir. Lenin göstermişti ki kapitalist ülkelerde bunalımlar müzmin bir hastalığın nöbetleri gibi zaman zaman ortaya çıkan eski bir olaydır.

Bunalımların sillesini ilk yiyen en eski kapitalist güç, İngiltere idi. Ülke ekonomisinin sadece tek bir kesimini etkileyen yerel bunalımlar, tüm ekonomiyi saran ve sonunda da tüm dünya kapitalist sisteminin bunalımlarına dönüşen bunalımlar durumuna gelmişti. Kapitalist üretim ilişkileri geliştikçe ve ülkeler arasındaki bağlar güçlendikçe, ycniden üretim sürecinin uluslararası ölçüde birleşmesi başladı. Bu, en açık olarak, dünya kapitalist döngüsünde (cycle = devre) ve tek tek ülkelerdeki ekonomik bunalımların, dünya bunalımlarına dönüşmesinde görüldü. Her kapitalist ülkede ekonomik durum artık tüm kapitalist sistemden ayrı olarak alınamazdı ve bu yüzden ancak dünya döngüsünün bir parçası olarak düşünülebilirdi.

Tekelci egemenliğin kurulması, tröstler aracılığıyla üretimin ayarlanması, kapitalizmin nihai emperyalist aşamasına girmesi, bazı burjuva ideologlarını, kapitalist ekonominin bunalımdan arınmış gelişme olanakları konusunda kuruntular beslemeye götürdü. Bu efsaneye göre, kocamış kapitalizm, gittikçe daha zindelik kazanıyor ve öğütsel sakatlıkları ve çelişkileri daha az hissediliyor. Lenin bu varsayımları, döngüler ve bunalımların kapitalizmin öz doğasında olduğunu ve kapitalist ilişkilerin gelişmesi ile ortadan kalkmadığını göstererek darmadağın etmişti. Ekonomik koşulların değişmesi başka başka bunalımların biçimini, dizilenmesini ve gidişini değiştirebilirdi ama, kapitalist üretimin döngü ve bunalımlarını ortadan kaldıramadı.

Atlatılan her kapitalizm bunalımı bunalımlardan kurtulma düşlerini kıskırttı: Bunalımın nedeni mademki kapitalizmin öz doğasına kök salmıştır, o halde bu sistemin sınırları içinde bunalımlardan kurtulmuş gelişme olanağına ilişkin kuruntulu görüşler bizzat bunalımlardan ve onları oluşturduğu felâketlerden doğmuştur. İkinci Dünya Savaşından önce kapitalist ülkelerin ekonomisindeki bunalımların sebep olduğu büyük kargaşalıklar, kendine özgü bir tepki olarak döngülerin ortadan kalkmasına ilişkin yeni yeni teorileri ortaya çıkardı. Fakat tarih, bu teorilerin tamamen asılsız olduklarını, çünkü döngüler ve bunalımlar kanununun savaş sonrası döngüsünde de olanca gücüyle egemen olduğunu göstermiştir.

Birçok batılı iktisatçı bunu kabul etmek zorunda kalmıştır. Seçkin Amerikan iktisatçılarından biri Alvin H. Hansen, en son eserlerinden birinde şöyle yazıyor: «Birinci Dünya Savaşı'nın ardından bir sürü seçkin iktisatçı, iş döngüsünün ortadan iyice kaybolduğu inancını belirtmişti. İkinci Dünya Sa-

vaşı'ndan sonra da bazı kimseler burada sürekli ve dayanıklı refahın olacağı görüşünü ortaya attılar. Oysa şimdi, deneyler, kuşkusuz gösterdi ki üretim, gelir ve çalıştırma döngüsü bizde hâlâ vardır.» (Alvin H. Hansen, *The Postwar American Economy*, New York, 1964, s. 3) Burada kaçınılmaz gerçeklerin kabulünü görmekteyiz.

Kapitalist ekonominin döngüsel gelişmesi, bugün hâlâ devam etmektedir. Fakat somut koşullardaki değişme, bu müzmin hastalığın gidişinde ve savaş sonrası döngüsünün özel yanlarında belli bir değişmeyi belirliyor. Bu özel yanların incelenmesi büyük teorik ve pratik önem taşıyor. Hem kapitalizmin ekonomik durumunu hem de onun gelişme olanaklarını gerektiği gibi saptamayı olanaklı kılıyor.

Savaş sonrası döngülerinin özel yanlarını belirleyen nedir? Çoğu batılı iktisatçılar, döngüdeki değişmeyi belirleyen başlıca etkenin, ekonominin devletçe ayarlanması olduğunu iddia ediyorlar. Çok doğal olarak biz, ekonomik gelişme üzerinde kapitalist hükümetlerin siyasetlerinin yaptığı etkiyi inkâr etmeyiz, ama, bu etkeni kesin saymak da pek mümkün değil. Alvin H. Hansen'in bu konuda söylemekte olduğu şey ilginçtir. Birleşik Devletlerdeki savaş sonrası ekonomik durumunu çözümlerken şöyle yazıyor: «Kamu politikası başlıca etken (ekonomik gelişmeyi belirleyen etken) değildi. İlk iki iyileşme sırasındaki yüksek düzeydeki çalıştırma ve hızlı gelişmeden, bilerek uygulanan siyasetten çok

Bazı başlangıç önerileriyle başlayalım. Önce, Marxist yönetime göre döngüyü bir dünya kapitalist döngüsü olarak görerek dünya kapitalist sistemi basamağındaki yeniden üretim sürecinin birleşmesinden başlamak gerekir. Ayrıca, dünya döngüsünün süresinde herhangi önemli bir azalma olduğunu düşünmüyoruz. Bunun üç ya da dört yıllık bir döneme imiş olduğu iddiası için herhangi bir dayanak görmemekteyiz. Son olarak en son dünya ekonomik bunalımının 1957-58 de ortaya çıktığı hatırlansın. Bunun sonucu olarak bu bunalım, ilk savaş sonrası döngüsünü tamamlamış, yeni bir döngüyü açmıştır. Bu yüzden ikinci savaş sonrası döngüsünün tamamlanmak üzere olduğu sonucu çıkarılabilir.

Başlıca kapitalist ülkelerdeki ekonomik durumu ve sanayi ürünleri eğrisini niteleyen bazı göstergeleri inceleyelim.

Bu rakamlar gösteriyor ki başlıca kapitalist ülkelerde sanayi ürünleri son yıllarda yükselmektedir. Gerçekte bu gelişme muntazam olmamıştır: bazı ülkeler daha hızlı (Amerika, Kanada, Javyonya ve İtalya), bazıları ise daha yavaş gelişmiştir (Britanya, Avusturya, Belçika); bazı yıllarda bazı ülkelerdeki gelişme hızı yüksek, öbütlerinde ise daha alçaktı. Bir takım ülkelerde sanayi (örneğin 1964 te İtalyada ve 1965 te Fransada) yerel bunalım olaylarından etkilenmişti. Genel olarak son yıllardaki üretim kapitalist dünya ekonomisinin, geçen 4.5 yıl boyunca gelişme evresinde olduğu sonucunu çıkarmak için dayanak sağlamaktadır.

Başlıca Kapitalist Ülkelerde Sanayi Ürünlerinin Gelişmesi

(1958 : 100)

Seneler	ABD	Kanada	İngiltere	B. Alm	Fransa	Belçika	İtalya	Japon	Avust	Avust
1963	133	133	119	137	150	150	197	290	151	151
1964	141	145	128	149	129	135	166	212	131	131
1965	153	157	132	157	138	145	169	248	143	141
1966	167	169	133	160	141	148	177	260	145	146
1967	168,5	175	132	155	154	150	203	348	...	149
1966 (1963 % si)	125.5	130	112.6	117	116.2	111.1	120.4	136.7	115.2	11.2
1967 (1966 % si)	100.9	102.3	99.2	96.8	102.6	100	109.1	120	...	98.6

Kaynak : Monthly Bulletin of Statistics. 1967 rakamları tahminidir.

kendiliğinden oluşan güçler sorumludur. Bu otomatik genişletici güçler, son iki döngü dönemi boyunca kendilerini tüketmiş ve düşük bir yüksekliğe kalmışlardır.» (aynı eser).

Kanımızca savaş sonrası döngüsünün özel mürge sisteminin çözülmesinin, gelişen ülkelerin ekonomik bağımsızlıkları uğrunda mücadelelerinin ve dünya sosyalist sisteminin oluşması ve gelişmesinin sonucudur. Yaşantılarını saptayan kesin eikenler, İkinci Dünya Savaşı'nın, bilimsel ve teknolojik devrimin, üretimin yoğunlaşmasının, emperyalizmin sö-

Döngünün şimdiki evresi

Kapitalist ekonomi bugün hangi noktadadır? Şimdiki durumu anlamak ve yakın duruma ilişkin bir fikir sahibi olmak için bunu saptamak gerekir.

Bu sonuç başka göstergelerle de —ticaretin gelişmesi, ulaştırma, çalıştırma vb.— doğrulanıyor. B.D. imalat sanayiinde çalıştırma indeksi 1963 te 107 iken 1966 da 120 ye (1958 = 00), Kanada'da 105'ten 123'e, Federal Alman Cumhuriyetinde 105'ten 108'e, Japonya'da 131'den 140'a Avusturya'da 111'den 121'e çıkmıştı.

Bir takım kapitalist ülkelerde sanayi ürünlerinin genişlemesi, militarizm, silâhlanma yarışı, askeri maceralar ve hepsinden çok Vietnam'daki savaşla mahmuzlanmıştır. Geçen yıllarda Birleşik Devletlerde daha yüksek olan sanayi üretiminin gelişme hızı ve çalıştırmanın artmasının esasını oluşturan Vietnam'daki tirmanma savaşı ve onun sonucu olarak askeri bütçe ve savaş siparişlerinin artmasıdır. 1964/65 mali yılında 122 milyar 400 milyon dolar olan BD bütçe harcamaları, 1967/68'de 169 milyara tırmandı. Doğrudan

geleceğin olanakları

doğruya askeri harcamalar 50 milyar 800 milyon dolardan 76 milyar 500 milyona yükseldi. Amerikan iktisatçıların tahminlerine göre Amerika'daki istihdamın artması, doğrudan doğruya Vietnam savaşına aşağıdaki şekilde bağlıdır (bin kişi olarak).

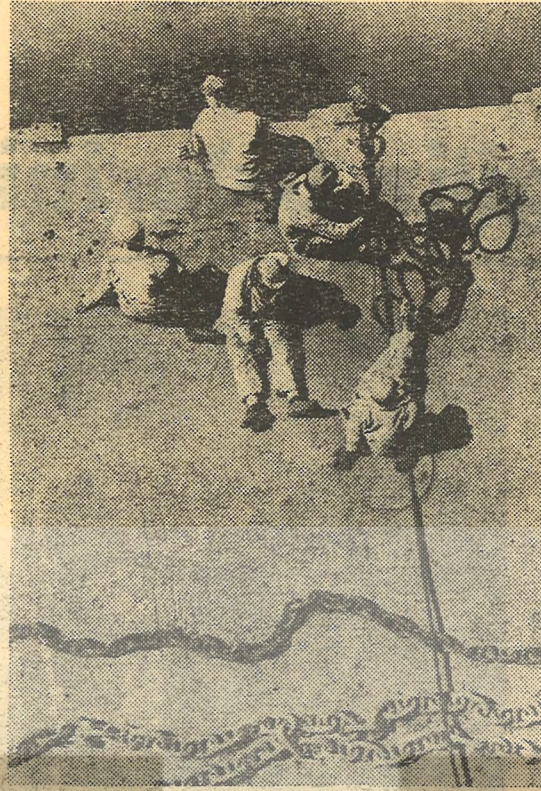
	1965 son dört ay	1966 ikinci dört ay	1967 ikinci dört ay
Askerlik hizmeti	2.799	3.051	3.450
Askeri üretim	4.167	4.437	5.477
Toplam	6.966	7.488	8.927

Kaynak: Economic Notes, mart, eylül 1967

Böylece savaş üretiminde ve Amerikan silahlı kuvvetlerinde bulunan insan sayısı 18 ay içinde yaklaşık olarak 2 milyon artmıştır ve şimdi 9 milyon etrafındadır. Vietnam savaşının etkisi sadece Amerikan ekonomisinin değil, Amerika'dan ihracat alan özellikle Japonya, Kanada ve Avusturalya gibi başka bazı ülkelerin ekonomileri tarafından da hissedilmektedir.

1966'nın sonunda ve 1967'nin başlarında ilerlemeyi sağlayan etkenler azalmaya yüz tuttu. 1967'de büyüme hızları düştü (ABD, Kanada, Fransa) ya da durdu (Belçika), bazı ülkelerde ise hattâ birçok büyük sanayi-ri etkileyen bir durgunluk (recession) vardı (Avusturya, İngiltere, Batı Almanya). İngiltere'de hem kömür hem çelik üretimi yüzde 3, otomobil yüzde 6, tekstil, giyim ve ayakkabı üretimi ise yüzde 4.5 düştü. Batı Almanya'da kömür üretiminde yüzde 10 bir azalma, makine mühendisliği üretiminde ise yüzde 11 bir düşme vardı.

Doğal olarak, daha yavaş gelişme, çalıştırmayı olumsuz olarak etkiledi ve işsizler ordusunu şişirdi. Son yıllarda işsizliğin, üretim artışının etkisi altında kesin bir düşme eğilimi gösterdiğini söylemek gerekir. Fakat gelişme evresinde ve savaş boom'unun koşullarında bile oldukça yüksek bir düzeyde kalarak ortadan kalkmadı, sadece azaldı. Üretimde geçen yılki daha yavaş büyüme ya da recession, çalıştırmada bazı sonuçlara ve tamamen işsiz sayısında oldukça bir artışa sebep oldu. Geçen yıl imalat sanayiinde Avus-

İşsizlik kapitalizmin ürünüdür.

turya, İngiltere, İsveç, Federal Almanya, Fransa ve diğer bazı ülkelerde çalıştırma oldukça azalma gösterdi.

Bununla birlikte resmî işsizlik istatistik-

	Tam işsiz sayısı (000)						
	ABD	Kanada	İngiltere	Fransa	B. Almanya	Belçika	Japonya
1963	4.070	374	612	97	174	59	400
1964	3.786	324	413	97	157	50	370
1965	3.366	280	360	141	139	55	390
1966	2.875	267	391	147	154	61	440
1967	2.975	315	599	196	451	65	464

Kaynak: Monthly Bulletin of Statistics

lerinin, gerçek artışı yansıtmaktan uzak olduğunu belirtmek gerek. Bu çalışanların ve işsizlerin sayısını birbiriyle oranlanınca ortaya çıkar. Şöyle ki, Batı Alman sanayiinde 1967 kasımında çalışanların sayısı resmî istatistiklere göre 1966'ya oranla 471.000 azalmışken, bu dönem sırasında tam işsizlerin sayısı sadece 179.000 artmıştır. Bu tam işsiz sayısını, resmî rakamlarda gösterilenden çok daha yüksek varsaymayı haklı gösterir.

Döngü ve savaş

Demek ki kapitalist iş mekanizmasının önceki yıllarda koşarak başladığını, 1967'de tökezlendiğini hızını yavaşlatmak zorunda kal-

dığını, bazı yerlerde ise tersine bile gittiğini olaylar gösteriyor. Bu tökezlenme arızı sayılmaz; birçok ülke etkisini hissetmiştir. Burada en muhtemel olanı, döngüsel gelişmesinin içsel güçleri görülmesidir. Bu aynı zamanda dünya kapitalist pazarındaki durumdan da görülmektedir.

Geçen yıl ticarete göze çarpan bir düşme oldu: ticaretin nabızı daha zayıflamış ve düzensizleşmişti. Başlangıçta iç perakende ticaretin büyüme hızı düşüktü ve bir takım ülkelerde ticaret duraklamış hattâ azalmıştı. Birleşik Devletlerde ve Kanada'da perakende ticari satışlar 1966'da yüzde 6-7, 1967'de ise sadece yüzde 2 kadar azalmıştı. Avusturya ve İngiltere'de perakende satışlar 1966 düzeyinde kalmışken Belçika, Batı Almanya ve İtalya da gerileme eğilimi bile göstermişti.

En büyük ümitler dış pazarlara bağlanmıştı. Oysa, durum oralarda da bozuldu: 1967'de en gelişmiş kapitalist ülkelerdeki ihracatın gelişme hızları azaldı, ihracatın artışı bir önceki yıla oranla değer olarak, şöyleydi: Birle-

şik Devletlerde 1966'da % 10.4 ve 1967'de % 4.0, İngiltere'de % 6.7 ile 4.8, Federal Alman Cumhuriyetinde % 12.5 ile 7.0, Fransa'da % 8.3 ile 3.1, Belçika'da % 7 ile 2.5, Japonya'da % 15.5 ile 7.0, İngiliz ihracatı 1966'da artmış, oysa 1967'de azalmıştı. Bütün kapitalist ülkeler için ihracatta gelişme 1966'daki % 9.5'e karşılık 1967'de % 5 civarındaydı. İhracatın artış hızı, dünya pazarındaki rekabetin müthiş kızışması yüzünden düşüyor. Başka deyimle, kapitalist ticaret gerek anavatanda gerekse dış pazarlarda kapitalist yeniden üretimini de- rin ilişkilerinin ağırlaşmasını kanıtlayan doymuş bir istekle karşılaşmaya yüz tutmuş- tur. Bu kere, döngüsel gelişmenin iç güçleri- nin işlemesi karmaşık olup bazı ülkelerde özellikle Amerika'da savaş ekonomisinin et- kisiyle tamamlanıyor. Savaş, endüstriye yük- lenip üretimi ve kârları harekete geçiriyor. Saldırgan emperyalist çevrelerin önderleri bunun pekâlâ farkındadır ve kârlarını art- tırmak için her türlü cinayeti işlemeye de hazırdır. Birleşik Devletlerde Vietnam'daki tırmanma savaşının sonucu sanayi üretimi- nin artış hızı 1965 ve 1966'da % 8.9'a çıktı ve stok cari fiyatları fırladı. Amerikan kor- porasyonlarının (vergi indiriminden önceki) kârları 1963'te 59 milyar 400 milyon dolar iken 1967'de 83 milyar dolara çıktı. (Federal Reserve Bulletin, kasım 1966'ya bak...)

(Devamı gelecek sayıda)

Kapitalizmin buhranları savaşı doğurur. Savaşınlar ise gene çalışanlardır.

İngiliz üslerini "BİZ,, Kıbrıs

Eskiden olduğu gibi, günümüzde de Kıbrıs'taki üslerin kontrolü Kıbrıs halklarının iradesi dışındadır. Bu üsleri kendisi de emperyalist bir devlet olan İngiltere, tüm emperyalizm adına elinde tutmaktadır.

Emperyalizmin Kıbrıs'ta bulunuşunun temel sebebi Orta Doğudaki sömürsüdür. Yani Arap halklarının işbirlikçi Arap burjuvazisi, Arap feodalizmi —şeyhler, emirler— aracılığıyla başta en büyük emperyalist devlet Amerika olmak üzere sırasıyla İngiltere, Almanya, Fransa, Hollanda, Belçika v.s. gibi ikinci derecede emperyalist devletler tarafından sömürülmesinin devamlılığını sağlamak içindir.

Biz istedik diye emperyalizm bu üslerden vazgeçmez. Bu üslerin yönetiminde değişiklik olabilir. Ama emperyalizmin kontrolünden çıkması sözkonusu olamaz. Toplumların eşit olmayan gelişimleri, Kıbrıs'taki bu üsleri İngiltere'nin kontrolü altında günümüze kadar getirmiştir. Diğer bir ifade ile bu emperyalizmin İngiltere'ye yüklediği bir görevdir. Ama İkinci Dünya Savaşından sonra en büyük emperyalist devlet olarak insanlığın karşısına dikilen Amerika, İngiltere'nin elinden dünya jandarmalığını devir almasına paralel Kıbrıs'taki üslere de o hükmetmektedir. Te-meideki gizli güç odur. Günümüzde Wallstreetten verilen bütün emirlere ikinci derecede ki emperyalist ülkeler uymak mecbuiyetindedir. Ve bu İngiltere için de caridir. İngiltere elindeki bu üsleri Orta Doğudaki sömürden en fazla payı alan Wallstreet adına da tutmaktadır. Biz öyle isteriz diye emperyalizm bu üsleri kuzu kuzu elden çıkarmaz, ve kuru gürlütye de pabuç bırakmaz. O GİRDİĞİ BİR ÜLKEDEN ÇIKMAZ, ÇIKARTILIR. O'NU SÖKÜP ATARLAR. SÖMÜRÜLMEYE, EZİLMEMEYE KARŞI ÇIKAN, YETER DİYEN HALKLAR YAPAR BUNU. BU KIBRIS İÇİN DE BÖYLEDİR. Kıbrıslılar istedi diye emperyalizm adına yönetici İngiltere Kıbrıs'ı terkemez. O'NU "BİZ" KIBRIS HALKLARI SÖKÜP ATACAĞIZ. Bu mücadelenin de kolay olmadığını biliyoruz. MUSTAFA KEMAL önderliğindeki mücadele de kolay olmamıştı. Ve Vietnam da otuz yıla yaklaşan kurtuluş mücadalesinin de el'an devam etmekte olduğunu biliyoruz.

Bilfarz, İngiltere'nin kendi iradesi ile Kıbrıs'tan çıkmak istediğini düşünelim. —Böyle birşey ancak İngiltere'nin diğer emperyalist ülkeler tarafından Orta Doğu'dan tasfiyesi ile mümkündür. Bu da her şeyi ile bu günkü yönetiminin iflâsına eşittir, ve bir düzen değişikliği eşliğinde olduğunun delilidir.— Böyle birşey için Amerika'dan izinli olması icabeder. Yerine de muhakkak en büyük emperyalist Amerika veya kontrolündeki herhangi bir örgüte —NATO gibi— veya aynı nitelikte diğer bir devlete bırakacaktır. O zaman Kıbrıs halklarının düşmanı şu andaki gerçek düşman İngiltere yerine üslerin bu yeni yöneticisi olacaktır.

Kıbrıs'ın ekonomik yönden sömürsü emperyalizm için birinci derecede önemli değil.

Soldan sağa,
Halit Ali Rıza

İngiltere'de hukuk tahsili yapmıştır. Kıbrıs Cumhuriyeti Temsilciler Meclisi'nde Türk gurubunun gurup sözcülüğünü yapmıştır.

Kıbrıs çatışmaları devam ettiği sırada, Strazburg'da temsilen katıldığı bir toplantıdan diğer heyet arkadaşlarını bırakarak kaçmıştır.

Halen dinini değiştirmiş ve Türklüğünü inkâr ederek Kanada'da Mc. Donald ismi ile yaşamaktadır.

Rauf Denктаş

Lise tahsilini İngiliz okulunda, yüksek tahsilini de İngiltere'de yapmıştır.

Hukuk tahsilini tamamladıktan sonra Kıbrıs'a dönmüştür.

1948 - 49 yıllarında Türk halkının aydın kadrolara ihtiyacı bulunduğu bir sırada halktan uzaklaşarak İngilizlerin savecisi olmuştur. 1957'ye kadar Türk halkının içinde görülmeyen Denктаş, aniden Türk lideri olarak lanse edilmiştir. Halen bu görevi yapmaktadır.

Av. Ali Dana

İngiltere'de hukuk tahsili yapmıştır. Denктаş'ın son "KARPAZ" çıkartmasında —tertiptir— tutuklandığı zaman avukatlığını yapmıştır.

Halen yeni oluşturulan alt komitelerde vazifelendirilmiştir.

Girne - Taşucu arasında işletilen feribot seferlerinin işletmesine ortaktır. İngilizlere yakınlığı ile tanınmaktadır.

İngiliz üslerinde yapılan açık arttırmalar —satış idare ederek büyük bir servet sahibi olmuştur.

dir. Birinci derecede önemliliği askerî yönündendir. Yani bu üsler yönündendir. Diğer bir ifade ile Kıbrıs emperyalizm için bir araçtır.

Emperyalizm bu çıkarının devamı için ikinci derecedeki çıkarından —ekonomik sömürden— tamamen vaz geçebilir de. Veya tavuk.kaz misali milyariarla ifade edilen Orta Doğudaki sömürsünün devamlılığı için —emperyalizmin Orta Doğu'da işlettiği petrol rezervi 1962'de yapılan hesaplara göre 26 milyar tondur. Yeni yataklar keşfedilmeden dahi mevcut yataklar bu günkü üretim temposu ile yüz yıllık üretime imkân vermektedir— Kıbrıslılara bu gün belli ölçüde bir para vermektedir. Bu parayı verirken güttüğü amaç

yaratmış olduğu tüketim toplumunun devamlılığıdır. Bunun dışında Kıbrıslılara bir sus payı dahi verebilir. Ve verecektir de. Antiemperyalist mücadele geliştikçe emperyalizm bu yola iyi bir alternatif diye başvuracaktır. Bunu da şu anda üslerde çalışan 10 bine yakın memur ve işçi kanalıyla gerçekleştirmeye gidebilir. —Kıbrıs'ın nüfusu ile oranlanırsa bu rakkam daha bir anlam kazanır.— Bu böylece üslerin devamlılığı için kendi gücü dışında ikinci bir güç yaratma anlamına da gelmiş olur. Üslere ekonomik çıkarla sıkı sıkıya bağlı emekçiler çelişkisi her an el atılmaya hazır beklenmektedir. Zaten işbirlikçileri vasıtası ile antiemperyalist mücadeleye karşı, ya üsler şu anda kapatılırsa orada çalışan.

halkları söküp atacacağız!

Bu yazı,
İstanbul Kıbrıs-Türk Talebe
cemiyetinin çıkardığı
aylık bültenden alınmıştır

lar ne yapacaklar, işsizlik açlıkla karşı karşıya kalmıyacaklar mı? gibi sözlerle emekçileri böyle bir şartlandırmaya daha şimdiden başladıkları görülmektedir. Fakat her ne olursa olsun yine de Kıbrıs halkları hem kendi geleceklerinin hem de bunun yanında tüm insanlığa karşı olan sorumluluklarını idrak edecekler, bunu gerçekleştirecek iş ve dış etkenlerle anti emperyalist mücadelede tüm olarak yerlerini alacaklardır. Emperyalizmi işbirlikçileri ile topraklarından söküp atacak Kıbrıslıların açıkta kalan işçilerinin durumu, işsizliği diye bir problemi olmayacaktır. Gün gele bunu başaran emekçi güç kendi çalışacağı işyerini de muhakkak ki aynı güce dayanarak kuracaktır. Bunun plânlamasını da bu mücadele dönemi içinde kendisi yapacaktır.

Arap halkları kurtuluş hareketi

Kıbrıs halklarını anti emperyalist mücadeleye itecek dış etkenlerin en büyüğü Arap halkları kurtuluş hareketidir. Onların kendi kurtuluşları yönünde atacakları her müsbet adım Kıbrıs'taki bu mücadeleyi müsbet olarak etkileyecektir. Arap kurtuluş hareketi ile bizdeki anti emperyalist mücadele birbirini tamamlayan bir bütünün parçalarıdır. Ve birbirlerinden ayrılamazlar. Bunun böyle olduğunu kavramak Arap halkları kurtuluş mücadelesinin bugünkü vardığı noktayı ve gelişim çizgisini doğru değerlendirmekle mümkündür.

Arap halkları bugün bir direnişin içerisindedirler. Direnişin siyonizme, onun ardındaki emperyalizme ve yeni yeni olmasına rağmen gerici Arap rejimlerine karşıdır. Emperyalizm ve siyonizmin mağlup edilmesi için evvel emirde gerici Arap rejimlerinin yıkılmasının bunun için de çok cepheli, uzun sürecek bir gerilla harbinin—halk savaşının—gerekliliği ve yine tüm Arap halklarının gerçek kurtuluşunun küçük burjuva önderliğinde olamayacağı teşhisi konulmuştur bu gün. Bu teşhisi emekçilere de mal etmeye çalışan, her geçen günle daha da kuvvetlenen Demokratik Filistin Halk Kurtuluş Cephesi koymakta ve Filistin ikinci Vietnam'dır demektedir. Bu gelişme eş olarak küçük burjuva olan üsler ödevini yerine getirmekte, emperyalizmin elindeki kaleleri düşürmeye devam etmektedir. Emperyalizmin elinden çıkan en son kalesi; Mısır, Suriye, Irak, Cezaire, Güney Yemen ve Sudan'ın ardından 1 Eylül hareketi ile Libya olmuştur. Yeni Başbakan Libya hükümetinin, Amerika ve İngiltere ile olan üsler anlaşmalarını yenilemeyeceğini, Libya halkının ülkede yabancı üslerin bulundurulmasına razı olamayacağını açıklamıştır. Emperyalizmin kontrol alanları daralmakta, araçları azalmaktadır. Bu onları daha da saldırgan yaptığı gibi yok olma sürecini de o ölçüde hızlandırmaktadır. Zaman

tüm ezilen uluslar, dolayısıyla Arap halklarından da yana çalışmaktadır. «Araplar her zaman yenileceklerdir» görüşünün iflâs edeceği gün eli kulağındadır. O gün gerçek halk savaşının verilmeye başlandığı gün olacaktır. O gün de işbirlikçi Arap burjuvazisi kontrolündeki ve bu kontrolün devamlılığı için gerici Arap rejim ve kuruluşları tarafından da—Suudi Arabistan, Müslüman Kardeşler gibi—desteklenen diğer Arap gerilla örgütleri bu kontrolden kurtulup Demokratik Filistin Halk Kurtuluş Cephesi görüşlerinde birleşip mücadeleye katılacaklardır.

Özellikle Ürdün'de yoğunlaşan bu mücadele her geçen günle Kral Hüseyin yönetimini sapır sapır sarsmakta, ona öldürücü darbeyi vuracağı anı kollamaktadır. Gerici yönetimin devrimci gelişimlere karşı güvendiği güç ise İngiltere—emperyalizm—dir. Böyle bir anda İngiltere muhakkak yardıma koşacaktır. Daha önce İngiltere'nin gerici yönetimi direkt yardım, öldürücü mücadele anını zaten getirmiş olacağından, ancak bu son anda söz konusudur. İngiltere'nin bu yardım için faydalanacağı yegâne üs—İsrail hariç—Kıbrıs'takilerdir. —Libya'da devrimci yönetimin tarafından Tobruk, Al Adhem'deki İngiliz üssü ile Tripoli'deki Amerikalılara ait Wheelus hava üssünün kapatılmaya gidilmesi emperyalizmin elinde Orta Doğu'da yalnız Kıbrıs'taki üsleri bırakmaktadır. Emperyalizmin Kıbrıs'tan biz istesek dahi kendiliğinden gümeyeceğinin ifadesidir bu. —İngiltere'nin Ürdün'deki gerici iktidara yardımı kaçınılmazdır. Sıranın diğer gerici Arap devletleri ardından emperyalizmin Orta Doğu'daki ileri karakolu İsrail'e geleceğini bilmektedir. İsrail uçaklarının Ürdün topraklarına yapmakta olduğu akınlarda, hedefi Kral kuvvetlerinden çok gerillaların teşkil etmesi ancak yukarıdaki ifade ile anlam kazanmaktadır.

İngiltere'nin gerici Arap rejimi lehine müdahalesi tüm Arap halklarını karşısında bulacaktır. Arapların 1956 Fransız—İngiliz müşterek müdahalesi veya 5 Haziran Harbindeki gibi karşı koyamayacaklarını ve de mukabil harekâta giremeyeceklerini iddia etmek halkların güçlülüğünü inkâr, birleşen, safların sıkışması ile güçlenen Arap halklarını gerçeğini görmemek olacaktır. Arap halklarının haklı olarak ilk vurmaya ve tesirsiz kılmaya çalışacakları yer muhakkak ki, Kıbrıs'taki üsler olacaktır. Böyle bir müdahalenin ise Kıbrıslılar için tehlikesi açıktır. Kendilerini istemedikleri bir çatışma içinde bulacak, başlara yağın mermilerin yakıcılığı ile uyanacak, acı gerçeği yaşayarak anlayacak Kıbrıslılara yine de emperyalistler—maşaları da dahil—Arap halklarının bu var olma müdahalesini kötülemeye, dolayısıyla esas müsebbibin kendileri—üsleri—olduğunu gizlemeye çalışacaklardır.

Şu anda, kafalarda canlandırmaya çalıştığımız kaçınılmaz gelecek, gerçek olarak

karşımıza dikildiği zaman bu gizleme çabaları para ile dahi olmuş olsa geçerli olmayacaktır. Kendi çıkarları için bizden habersiz, bizi ölüm tehlikesi ve görevlerin en şerefsizi olan «sömürülenlerin, sömürülmesine ortaklık etmeye iten üslerin gerçek niteliği o zaman daha iyi anlaşılacaktır. Ama yine de bu günkü Kıbrıslılık görevi o anı beklemek değil, bu günden yüz milyonluk Arap kitlesinin sömürülmemeye, insanca yaşama mücadelesini izlemek, bunu engelleyen üslerin gerçek niteliğini şimdiden kavrayarak, dolayısı ile kendi sömürülmemeye, insanca yaşama olanağımızın da kazanılması demek olan EMPERYALİST ÜSLERİN TASFIYESİ İÇİN GEREKLİ MÜCADELEYE HAZIRLANMAK VE BU MÜCADELEYİ VERMEKTİR.

Netice :

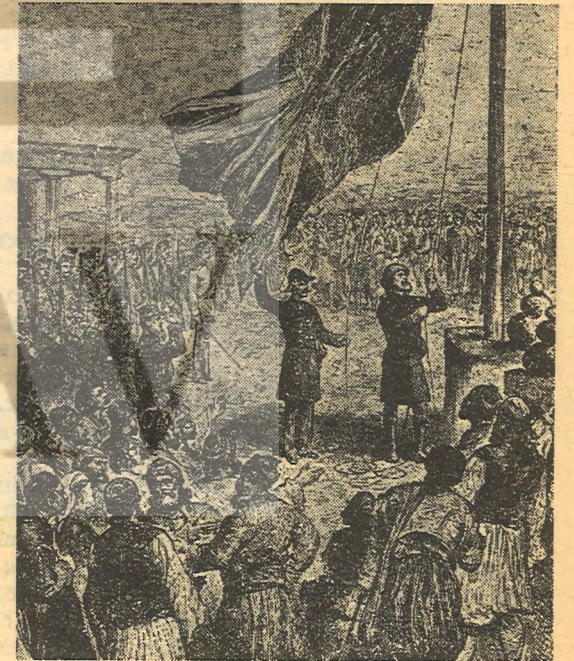
Gerek kendi kendimize ve neslimize—geleceğimize—karşı, gerekse Arap halklarına karşı sorumluluğumuz böyle bir mücadeleyi zorunlu kılmaktadır. Anti emperyalist mücadelemiz tüm insanlığa karşı vecibelerimizin yerine getirilmesidir. İnsanlık bunu biz Kıbrıs halklarından beklemektedir.

YAŞASIN DÜNYA HALKLARININ DEVRİMÇİ DAYANIŞMASI.

YAŞASIN DEMOKRATİK FİLİSTİN HALK KURTULUŞ CEPHESİ

YAŞASIN KIBRIS VE ARAP HALKLARININ ANTI - EMPERYALİST MÜCADELESİ.

YAŞASIN EMPERYALİST ÜSLERDEN ARINMIŞ TAM BAĞIMSIZ, GERÇEKTEN DEMOKRATİK KIBRIS.

12 Temmuz 1878'de İngiliz emperyalizminin Kıbrıs'a ayak basışı

amerika'da Vietnam aleyhtarlığı gösteri

◀ DÜNYA OLAYLARI

Vietnam savaşı aleyhtarlığı gösteriler bütün dünyaya yayılmıştır. İşte İsveçte bir gösteri.

A. B. D. de Vietnam savaşına karşı çıkan ve en geç bu yılın sonuna kadar bütün Amerikan askerlerinin Vietnam'dan çekilmesini isteyen gruplar büyük bir başarıya ulaşmış bulunuyorlar. 2 kademede planlanan gösterilerin ilk kısmı 15 Ekim günü bütün A. B. D. sathında yapılmıştır. 2. kısım ise Kasım ayı ortalarında başlayacaktır. 13 ve 14 Kasım'da "ölüme karşı yürüyüş" ve 15 Kasım'da büyük bir toplantı yapılacaktır.

Gösterilerin ilk kısmını teşkil eden 15 Ekim gösterisi geçen hafta içinde A. B. D. yapılmıştır. "Vietnam savaşına son vermek üzere kurulan yeni seferberlik komitesi" tarafından düzenlenen gösteri, Amerika çapında büyük ilgi göstermiş ve gösterilere gençlik kuruluşlarının yanı sıra sendikalar, din ve ırk ayrımına karşı çıkan hareketler ve bunların örgütleri eski muhazirler cemiyetleri ve "Vietnam'daki faaliyetlerin tatil edilmesi komitesi" aktif olarak katılmışlardır. Ayrıca, 80 üniversite rektörü, 100'e yakın senatör ve milletvekili, bazı belediye başkanları gösterileri desteklemişlerdir. New York şehrinde bayraklar yarıya indirilmiştir.

Amerika'nın bütün şehirlerini etkileyen hareket şimdiye kadar ülkede yapılan gösterilerin en büyüğünü teşkil etmiştir.

Bu arada Fam Van Dong Amerika'daki savaş aleyhtarlarına şu mesajı yollamıştır.

"Giriştiğiniz mücadele, Amerikan halkının A. B. D. nin şerefini koruma ve çocuklarını Vietnam'da boş yere ölmekten kurtarma yolundaki meşru ve acil isteklerini yansıtmaktadır. Vietnam ve bütün dünya halkları haklı mücadeledenizi tamamen tasvip ediyor ve destekliyor.

Halkımızın yurtsever mücadelesi, sizin yürütmekte olduğunuz barış ve adalet mücadelesinin aynısıdır. Gösterilerin 2. kısmı 15 Kasım'da başlayacaktır. Bu gösteriler sırasında yapılacak "ölüme karşı yürüyüş", e binlerce kişi katılacaktır. Göstericiler ünlü Arlington mezarlığına ve Kapitol'e yürüyecek ve 40 saat sürecek olan yürüyüşü müteveffa Rahip Martin Luther King'in dul eşi Bn. King yönetecektir.

Başta geçtiği günlerde Vietnam hakkında

bazı umut verici adımlar atan ve fakat zamanla Johnson'un vahşiyane saldırgan politikasını aynen sürdüren Nixon göstericileri "pirelerini dökmekle" suçlamış ve gösterilerin "Vietnam politikasına hiçbir suretle etkisi olmayacağını" iddia etmiştir.

Fakat Nixon ne gevelerse gevelerin savaş aleyhtarlığı hareket hızla gelişmekte ve Nixon politikası hızla gözden düşmektedir. A. B. D. de son yapılan kamu oyu yoklamalarına göre Amerikan halkının % 60'ya yakını "en geç bu yılın sonuna kadar" bütün Amerikan askerlerinin Vietnam'ı terketmesini istemektedir. Vietnam savaşının sürmesini savunanlar ise % 30 dolaylarındadır.

Irak ve Kürtler

Irak Devrim Konseyi bir bildiri yayınlıyarak Kürtlere bazı haklar tanıdığını açıklamış

EMPERYALİZME KARŞI DÜNYA HALKLARI

Portekiz'in ilkel emperyalizmine karşı savaş vermekte olan Mozambik halkının temsilcisi Mozambik Kurtuluş Cephesi bir Portekiz uçağını düşürdüğünü açıklamıştır.

Kahraman Mozambik Kurtuluş Cephesinin denetimi altındaki bölgedeki köyleri bombalamakla görevlendirilen uçak, bu canice görevini yerine getirirken yerden açılan ateşle düşürülmüştür. Cephe, yayınladığı bildiriye uçakta bulunan emperyalist uşaklarının öldüğünü belirtmiştir. Bildiriye, uçağın bombalaması yüzünden bir kadını üç çocuğun öldüğü de açıklanmaktadır.

Tanzanya'daki İlerici Nyerere yönetimine karşı hazırlanan sağcı bir darbe ortaya çıkartılmış ve olaya adı karışanlar tutuklanmıştır. Hükümet komplonun hazırlayıcılarından olan eski çalışma bakanının, ve dört subayın yakalandığı.

ve Kürtlerle arasındaki silahlı çatışmayı kesmeğe hazır olduğunu bildirmiştir.

"Kürt halkı, Irak devriminde özlem ve umutlarını gerçekleştirme fırsatı bulacaktır. diye başlayan bildirinin temel ilkeleri şunlardır:

— Kürtçe ve Arapça ortak eğitim dili olacaktır; orta öğretimin son yılından başlanarak bütün mesleki ve diğer yüksek okullarda Kürtçe eğitim yapılacaktır.

— Kürt halkının ilerici yurtseverliğini dile getirecek Kürtçe bilimsel, edebi ve siyasi kitapların satışı ve dağıtımı serbest olacaktır.

— Kürt yazarlar ve sanatçılar serbestçe örgütlenebilecekler.

— Kürtçe haftalık bir gazete ve aylık bir dergi yayınlanabilecektir.

— Bütün yayınları Kürtçe olacak bir televizyon istasyonu kuruluna kadar Kerkük televizyonu Kürtçe yayın yapacaktır.

— Kürtlerin yaşadığı bütün bölgedeki okullara ve resmi dairelere Kürtçe isim verilecektir.

Irak Devrim Konseyi geçen hafta da içinde Kürtlerin çoğunlukta bulunduğu bütün ilk ve orta okullarda Kürtçe öğretim yapılmasını kabul etmiştir.

Bu kararlar Irak nüfusunun en azından üçte birini meydana getiren Kürtler tarafından olumlu karşılanmıştır.

Hasan El Bekr yönetiminde Irak Devrim Konseyi üç ay öncesine oranla daha ilerici bir nitelik kazanmıştır. Gerek gerici, emperyalizmin uşağı İran'la çatışması, gerekse de Filistin sorununa karşı emperyalist devletin tutumu, Irak'ı anti-emperyalist kampa doğru istemektedir. Bir ay kadar önce El Bekr yönetimindeki askerî hükümet, tutuklu marksist-leninistleri serbest bırakarak onlarla

cephe kurma teşebbüsünde bulunmuştu. Bu yoldaki görüşmelerin deva n ettiği bildirilmektedir.

Irak Devrim Konseyi bir yandan dünya şartlarının zoru ile anti-emperyalist kampa yanaşırken, öte yandan da emperyalizme karşı mücadelede çıkarlarının ortak olduğu kürt halkı ile birleşmektedir.

Çin-Sovyet sınırında anlaşma

Çin Halk Cumhuriyeti ve Sovyetler Birliği hükümetleri sınır boyunca patlak veren çatışmalara son vermeği kararlaştırmışlardır. İki ülkenin yetkilileri arasında, sınır tesbiti için yapılacak toplantılara bugünlerde başlanacaktır.

Her iki hükümet de aralarındaki uyumsuzlukların barışçı yollardan çözümlenmesinden yana olduklarını belirtmişlerdir. Bu konuda iki sosyalist ülke yöneticileri arasında tea ti edilen notaların sonunda kanlı olaylara sebep olan sınır boylarındaki birliklerin geri çekilmesi; ortak bir komisyon kurularak, sınırın yeniden çizilmesi, tesbit edilmesi ve gerekli işaretlerin dikilmesi kararlaştırılmıştır.

Çin Halk Cumhuriyeti anlaşmazlığa sebep olan toprak parçasının Çarlık Rusya'sı zamanında Çin halkından zor kullanarak alındığını belirterek; iki sosyalist ülke arasındaki ilişkiler açısından 1,5 km² tutan bu toprak şeridinin geri verilmesini istemektedir. Çin Halk Cumhuriyeti, ayrıca, Sovyetler Birliği tarafından kurulması düşünülen, Hindistan, Japonya gibi Çin'in çatışma halinde bulunduğu ülkeleri kapsayacak Çin Asya Güvenlik Sisteminin kurulmasına da karşı çıkmaktadır.

Birçok sosyalist ülkenin başkentindeki gözlemcilerin bildirdiğine göre, iki ülke arasındaki bu temasların yapılmasını, Ho Şi Minh'in ölümü nedeni ile Hanoi'ya giden Sovyet Başkanı Aleksı Kosigin'in, dönüşünde Pekin'e uğraması ve Çin Başbakanı Çu En Lai ile görüşmesi hazırlanmıştır. Çu en Lai Kosigin görüşmesinde özellikle sınır çatışmaları konusu üzerinde durmuş ve emperyalizmin kütle haberleşme araçları tarafından alabildiğine sömürülen bu konunun bir an önce çözümlenmesi için görüş birliğine varılmıştır.

Yugoslav Tanjug Ajansı, bu anlaşma uyarınca sınır boylarındaki askeri yığınakların kaldırıldığını ve askeri birliklerin geri çekildiğini bildirmektedir.

Gerçekten de böylelikle emperyalizmin haber araçlarının karşı-propaganda konularından biri daha ortadan kalkmış olmaktadır.

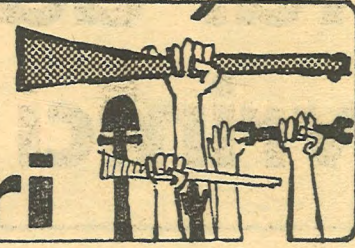
Sovyetlerin Uzay denemesi

Sovyet Rusya geçen hafta içinde uzaya cepcepe 3 uzay aracı (Soyuz 6, 7, 8) fırlatarak uzayda önemli bir denemeye girişmiştir. Denemeye göre 3 uzay aracı uzayda kenetlenerek bir uzay istasyonu «Uzay Evi» kuracaktır. Bu uzay istasyonunun görevi Venüs ve Merih gezegenlerini gözlemek, bu gezegenler hakkında bilimsel veriler toplamak olacaktır. Sovyetler tarafından uzaya fırlatılan 3 aracın içinde 7 kozmonot bulunmaktadır. Kozmonotlar uzay istasyonu kurmanın yanı sıra diğer bazı denemelerde daha bulunmaktadır. Bu arada 2 Sovyet Kozmonotu uzayda soğuk kaynak yaparak 2 maden parçasını birbirine kaynatmıştır.

Ay'a yönelik ve bilimsel olmaktan ziyade politik nitelikteki Amerikan Apollo projesi yanında Sovyetlerin uzay istasyonu çalışmaları çok daha bilimsel, uzak gezegenlere ve Uzay'ın keşfine yöneliktir.

yaşasın

halk Savaşının zaferi

Türk Solu bu sayıdan itibaren dünya halklarının emperyalizme karşı verdikleri amansız mücadelenin çeşitli ülkelerdeki son durumunu vermeye çalışacaktır. Emperyalizmin kontrolündeki haber ajanslarının ve işbirlikçi Babıâli basınında hiçbir biçimde yansımayan haberler, mazlum dünya halklarının mücadelesinin gelişme seviyesini bilmek bakımından son derece önemlidir.

Türkiye devrimcilerinin bu mücadelelerden çıkartacakları dersler vardır. Fakat şurası hiçbir surette gözden kaçırılmamalıdır; yürütülen mücadele, silâhlı olsun, silâhsız olsun, mutlak olarak proleteryanın siyasal partisi tarafından örgütlenmekte ve kütle çizgisinden ayrılmamaktadır.

Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarının silâhlı mücadelesi hızla gelişmektedir. Birçok bölgelerde halk silâhlı kuvvetleri kırık alanlara giderek kitleleri bilinçlendirmekte, örgütlemekte ve halk savaşının çapını genişletmektedir.

POLİTİK GÜÇ, SİLÂHLARIN NAMLUSUNDA GELİŞMEKTEDİR

Bu gerçek mazlum Asya, Afrika ve Latin Amerika halkları tarafından her geçen gün daha iyi kavranmakta ve silâhlı mücadele meşalesi giderek parlamaktadır. Halk savaşı, Amerikan emperyalistlerinin ve onun işbirlikçileri hainlerin gerici iktidarlarının temellerini sarsmaktadır.

LAOS YURTSEVER SİLÂHLI KUVVETLERİN HEYECANLANDIRICI BAŞARILARI

Laos yurtsever silâhlı kuvvetleri muson rüzgârları mevsiminin ilk ayı içinde yaklaşık olarak 3500 düşman birliğine baskın yapmışlardır. Yine aynı süre içinde 17 ABD uçağını düşürmüşler, 662 parça düşman silâhını ele geçirmişler ve büyük miktarda silâh ve diğer savaş malzemelerini imha etmişlerdir.

Xieng Khoa eyaletindeki yurtsever silâhlı kuvvetler, düşmanı Muong Sul, Phu Sung, Phu Suong, Yieng det ve Sala Phukun'da yenilgiye uğratmışlardır. Yukarı Laos'da Pah Yuong ve Pho Thuong bölgelerinde düşman mevzilerini yıkmışlar ve Udomsay, Tiang Prabang ve Phong Saly eyaletlerindeki düşman tesislerini tahrip etmişlerdir.

Aşağı Laos'da yurtsever silâhlı kuvvetler Attapen ve Saraven kentlerinde düşmanın muhasarasına devam etmişler ve düşmanı yenilgiye uğratmışlardır.

THAİLAND SİLÂHLI KUVVETLER VE HALK ABD ve THAİ GERİCİLERİNİ DARMADAĞIN EDİYORLAR

Thailand sosyalist partisinin öncülük ettiği yurtsever silâhlı kuvvetler ve Kuzey Thailand'daki Phi Sanulok, Loey ve Phetchatun eyaletlerinin halkı bütün varını yitirmiş halk savaşının gücüne katarak ABD - Thanom kliğinin karşı devrimci askeri kuşatma ve imha, hareketini çökerterek olağanüstü başarılar kazanmışlardır.

Thailand Halkının Sesi, radyosunun verdiği eksik rakamlara göre hazırlanan katar geçen 7 ay içinde 700 düşman birliği hareketten tecrit edilmiş, ABD - Thanom kliğinin muhtelif tiplerdeki 29 uçağı düşürülmüş, ya da tahrip edilmiştir. Zirhlı kamyonların da içinde bulunduğu bir düzine askeri araç imha edilmiş ve büyük miktarda savaş malzemesi ele geçirilmiştir.

MALAYA MİLLÎ KURTULUŞ ORDUSU DÜŞMANI TUZAĞA DÜŞÜRDÜ

Malaya Millî Kurtuluş Ordusu esnek taktiklerle düşmanı vurarak yeni, yeni zaferler kazanmaktadır. Son zamanlarda Thailand sınırında kuzey Malaya eyaleti Kedah'ta, Sintok dolaylarında gerici ordunun ileri karakollarına ve sinsi sinsi kol gezen polise başarılı ani baskınlar yöneltilmiştir.

28-29 Temmuz tuzaklarında Malaya Millî Kurtuluş Ordusu gerici rejimin altı askerini ve polisini öldürmüş, diğer 8'ini yaralamıştır. 6 ağustos'da Millî Kurtuluş Ordusu Kuzey Malaya'da bir düşman helikopterini baskına uğratmıştır.

FİLİSTİN KOMANDOLAR İSRAİL'Lİ SALDIRGANLARA SERT DARBELER İNDİRİYORLAR

«El Assifa» Komando Birlikleri ve diğer Filistin'li komando kuvvetleri Temmuz ayında İsrail boyunduruğundaki ve İsrail işgali altındaki Arap topraklarına 3/2 hücumda bulunmuşlardır. Bu hücumlarda 180 İsrail birliği yok edilmiş 111 baskın noktası, haberleşme noktası, mevzi, 86 topçutabyası ve makineli tüfek yuvası tahrip edilmiş, 7 cephanelik ve akaryakıt tankı ve yüzlerce metre uzunluğundaki elektrikli dikenli tel havaya uçurulmuştur. Gerillalar bunun yanı sıra 256 düşman taşıt aracını tesirsiz hale getirmişlerdir.

Ağustos'un ilk on günü içinde Filistin'li gerillalar İsrail tarafından işgal edilmiş Arap topraklarında giriştikleri yüzden fazla hareket sırasında yüzlerce saldırganı öldürmüş ya da yaralamışlardır. İkinci 10 gün içinde gerillalar baskınlarını tekrarlamışlar ve İsrail işgali altındaki bölgede saldırganların birliklerine 100 den fazla saldırıda bulunarak düşmanın çok sayıda zayıat vermesine sebep olmuşlardır.

Zafar'da devrimci mücadele

Arap Körfezi'nde İngiliz ve Amerikan emperyalizmine karşı başlatılan Gerilla Savaşı'nın yıldönümü dolayısıyla Havana'da çıkan «ÜÇ KİT'A» dergisinde yayınlanan bir yazıyı aynen veriyoruz.

Zafar, Uman, Ebu-Zabi, Muskat, Katar, Bahreyn vb. gibi emirliklerin adları, dünya da hemen hemen hiç duyulmamakta, harita üzerindeki yerleri güçlükle tayin edilebilmekte, bunlardan Birleşmiş Milletlerde zaman zaman birkaç anlamsız kelimeyle ancak bahsedilmektedir.

Bazı devreler, bu bölgeleri, Suud sülalesinin nüfusunun bir uzantısı olarak görmektedirler. Amerikan ve İngiliz çevreleri ise bu bölgeleri çok iyi tanımakta ve bölge zenginlerine ve buralardaki çıkarlarına çok önem vermektedirler. Aynı zamanda, International Petroleum Company British Petroleum, Esso Standard Oil, Gulf Oil vs. gibi petrol tröstleri bu bölgeleri ana hedefleri arasında görmektedirler.

İngiliz emperyalizmi bu bölgedeki çıkarlarını korumak için politikasını yeni - sömürgecilik esaslarına göre değiştirmektedir. Öte yandan Amerikan emperyalizmi, bölge petrolünün sömürülmesinde İngiliz emperyalizminin yerini almak için, Suudi Arabistan vasıtasıyla, nüfuzunu Arap Körfezi kıyılarına kadar uzatma çabası içindedir. Yeni - sömürgeciliğin dayandığı başlıca vasıtalar şunlardır: Bu emirliklerdeki feodal düzenlerin askeri ve siyasî alanlarda takviyesi, ve «Arap Körfezi Emirlikleri Federasyonu»nun kurulması...

Bu çıkarların sürdürülmesinde kullanılan metod da şudur: İran hükümeti birkaç yıldan beri bu bölgeye çok sayıda kendi uyruğundaki kimseleri göçe teşvik etmekte, dolayısıyla emirliklerde bu göçmenler önemli topluluklar meydana getirmekte ve çoğu zaman yerli Arap halkıyla çatışmaktadır. Bu İranlılar bir yanda ticaret alanında büyük nüfuz sağlamakta, hükümet daireleri ve şirketlerin yönetiminde önemli mevkiiler işgal etmektedirler, diğer yanda da silâhlanmakta ve kendi siyasî teşkilatları çevresinde toplanmaktadır. Bu durum İranlılarla yerli Arap halkı arasında bir huzursuzluk yaratmakta, tıpkı halen Kıbrıs'ta olduğu gibi, çatışmalar için zemin hazırlamaktadır.

Bu emirlikler tarihi, sosyal ve siyasî alanlarda Arap âleminin en geri kalmış bölgeleridir. Bu bölgeleri yöneten sultanlar, emirler, şeyhler İngiliz emperyalizminin kuklalarıdır. Toplum bünyeleri ise, kelimenin tam anlamıyla feodal ve aşiretlere dayanan bir yapıdadır. Yürürlükteki kanunlar, Suudi Arabistan'ın iç

bölgelerinde olduğu gibi, bedeni cezalar, bağ ve organların kesilmesi gibi çok eskiden kalma kanunlardır. Feodal düzen büyük ölçüde din ve aşiret temelinde dayanmaktadır. Coğrafi şartlar bu bölgelerde barınmakta olan Arap topluluklarına tesir etmektedir. Meselâ, bazı emirliklerde bedeviler önemli bir yer işgal etmektedir. Eğitim seviyesi, devrimci akımlar gibi, hiç denecek bir seviyededir.

Bu etkenler, siyasî örgütlerin gelişmesini geciktirerek, bu gelişmeyi çeşitli zorluklara uğratmaktadır. Bu bölgelerde siyasî örgütlerin varlığından söz etmek hemen hemen imkânsızdır. Kısa bir süre öncesine kadar, gerek sosyal gerekse siyasî alanda, çeşitli mezhepler halinde dini örgütler bütün gelişmelere hâkimdi. Fakat son zamanlarda, sömürme metodlarının gelişmesi, işçi nüvelerinin ve ilkel sendikal teşekküllerin meydana gelmesine yol açmıştır. Bu işçi nüvelerinin doğması üzerine, hattâ doğmadan önce, mahdüt zümreler tarafından bazı siyasî topluluklar meydana getirilmisti. Bunlar arasında öğrenciler, entellektüeller, bazı burjuvalar ve küçük burjuvalar (bunların çoğu tüccar) tarafından küçük çapta ve tesir ve nüfuz sahaları dar olan siyasî partiler teşkil edilmişti. Bazı Baasçı, komünist, Arap milliyetçisi, Nasırcı, vb. siyasî ideolojiler ve yönü belli olmayan sair teşekküller gibi...

Bu toplulukların hiçbirisi bölgedeki Suudi Arabistan - Amerikan yeni - sömürgeciliği, İngiliz sömürü egemenliği ve feodal bünyeyi sarsacak güçte hareketler meydana getirmekte başarı gösterememişlerdir. Fakat Zafar'da bu örgütlerden bazıları bir araya gelerek silâhlı mücadeleyi ilân etmeyi başarmışlardır.

Bu devrimci nüve, Zafar dağlarındaki kabileler ve çöldeki bazı bedevi toplulukları arasında büyük çabalar sarfetmektedir. Bu çabalar silâhlı mücadelenin içeride büyük tesir ve kıymetli seviyelere ulaşmasını sağlamıştır. Devrimci tarafından 1968 ağustosunda Salala'da bulunan İngiliz üssüne güçlü saldırılar yönetilmiştir.

İngilizler, İran ve Blokhistan'lılardan müteşekkil satılık bir güç kurarak, devrimcilere karşı bazı saldırılar düzenlemiş, fakat devrimcilerin mücadele sahasını çok iyi tanımasını, bu saldırılara karşı komanda tuzakları kurarak onları tasfiye etmelerine imkân vermiştir...

Silâhlı mücadele 1968 yılı sonuna kadar bu şekliyle kalmıştır. Bu aşamada devrimciler nefis müdafaası ile yetinmişlerdir.

Fakat Güney Yemen'de devrimin zafere ulaşması üzerine, devrimcilerin faaliyetleri, ni diğer hareketlerle yardımlaşarak Arap yarımadasının diğer önemli ve yeni bölgelerine yayılmak istemeleri, Zafar Kurtuluş Cephesi'nin bünyesinde ve siyasî hedeflerinde çeşitli değişikliklere yol açmıştır. O zamandan beri cephenin ismi de değiştirilerek: «İşgal altındaki Arap Körfezi Halk Kurtuluş Cephesi», olmuştur. Daha önce Uman, Muskat, Suudi Arabistan vs. körfez emirliklerinde faaliyet gösteren ve cepheye katılan güçlerin görüşleri bu yeni cephenin görüşünü meydana getirmiştir.

Cephe, güçlü bir önder kadro tarafından yönetilmektedir. Ancak, devrimci faaliyetin genişleyip yayılabilmesi için, bu yönetici kadronun, hareketin yürütüldüğü özel coğrafya şartlarını gözönünde bulundurarak taktiklerini ona göre tesbit etmesi ve mücadele metodlarını bu coğrafya şartlarını gözönünde bulundurarak bu taktiklerden çıkarması gerekmektedir.

Şimdilik Zafar'da bulunan devrimci üsler, civar bölgeleri kapsayan bir silâhlı mücadele için başlangıç noktası olmalı ve emperyalistlerin «Arap Körfezi Emirlikleri Federasyonu», kurma teşebbüslerine halkçı bir cevap teşkil etmelidir.

Körfezin çeşitli bölgeleri arasında bir karşılaştırmaya yaparsak, şu sonuçlara ulaşırız: Bazı bölgelerde şehirleşmiş topluluklar bulunduğu için, bu topluluklara mensup olanlar, Suudi Arabistan dahil, diğer bölgeler halklarından daha ileri bir siyasî bilince sahiptirler. Bu bölgeler silâhlı mücadelenin gelişmesine daha elverişlidir, çünkü medenidirler ve bunların siyasî eğitimi nisbeten kolaydır. Bunun aksine, Suudi Arabistan'da, büyük çoğunluk çöllerde yaşayan bedevi veya yarı-bedevilerdir.

Zafar ve Güney Yemen tecrübelerinin etkisiyle silâhlı mücadelenin kısa zamanda bütün körfezi kaplıyacağı sanılmaktadır. Devrim, sadece dağlık ve iç bölgelere inhisar etmeyecek, aynı zamanda, emperyalizmin temel idarî, askerî ve iktisadî çıkarlarının bulunduğu büyük nüfuslu şehirlere de yayılacaktır.

TÜRK SOLU : Haftalık Gazete * Sahibi : Şerif Tekben * Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Bora Gözen * İdare Yeri, Yazışma ve Abone Adresi : Divanyolu Cad. No. 83/3 - Sultanahmet/İstanbul, Telefon : 27 39 61 * Ankara Temsilciliği : Ahmet Say * Dizgi : Yüksel Baskı :

Dilek Matbaası * İstanbul Dağıtımı : Fuat Büte, Ankara Caddesi No. 34, Tel.: 27 89 49 * Anadolu Dağıtımı : GA-ME-DA * Yıllık Abonesi : Yurt İçi 40 TL., Avrupa Uçak : 80 TL., Amerika Uçak : 170 TL., * İlan San.: 20 TL., Yayın İlanları yüzde elli indirimlidir.